

2018. OKTÓBER: ÉDESEBB A MÉZNÉL + AZ IGE SZERELMESEI + MIÉRT A SZENTÍRÁS A LEGFŐBB TEKINTÉLY?
+ A SZENTÍRÁS KINYILATKOZTATJA JÉZUST + REMÉNYT HINTENI A REMÉNYTELEN VILÁGBAN
+ A JÓ ÍTÉLKÉPESSÉG ELSAJÁTÍTÁSA + A SZENTÍRÁS JELENTŐSÉGE A VÉGIDŐBEN

Adventszemle

HAVONTA MEGJELENŐ TÁJÉKOZTATÓ ÉS GONDOLATÉBRESZTŐ FOLYÓIRAT A KRISZTUS VISSZAJÖVETELÉT VÁRÓKNAK

**Érintsd meg
a világot
az Ige iránti
hűségeddel!**

Tartalom

3 Első péntek este

Édesebb a méznél

5 Első szombat délelőtt

Miért a Szentírás?

8 Első szombat délután

Az Ige szerelmesei

10 Vasárnap

Miért a Szentírás a legfőbb tekintély?

12 Hétfő

Hogyan olvassuk a Szentírást?

14 Kedd

Milyen változást hoz a Szentírás?

16 Szerda

A Szentírás kinyilatkoztatja Jézust

19 A 2018-as imaheti gyűjtés

20 Csütörtök

Reményt hinteni a reménytelen világban

22 Második péntek este

A jó ítéletképesség elsajátítása

24 Második szombat délelőtt

A Szentírás jelentősége a végidőben

28 Második szombat délután

A Szentírás

31 Olvasmány gyermekek számára

Isten Igéjének fontossága

Az őszi imahét alkalmával minden idők legfontosabb, legnagyobb befolyással bíró és leghevesebb küzdelmeket kiváltó könyvével foglalkozunk: a Bibliával. Nem kérdés, hogy a Biblia a világ legtöbb példányban megvásárolt, legszélesebb körben terjesztett könyve. Legutóbbi becslések szerint több mint 5 milliárd példányt nyomtattak már belőle. A legtöbb nyelvre lefordított könyv, az egyes, külön lefordított részeit, könyveit is beleértve 2932 nyelven jelent már meg a Szentírás. A teljes Újszövetség 1333 nyelven kapható, a teljes Biblia pedig 553 nyelven.*

A Biblia sok évszázadon át milliók vezetője, vigasztalója, bátorítója volt. Betiltották, elégették, becsmérelték, lejáratták az ellenzői.

Ránk, hetednapos adventistákra, milyen hatással van az ősi, mégis múlhatatlan Biblia? Hogyan lehetünk hűségesek Istenhez és Igéjéhez, miközben e posztmodern világban élünk? Ezekben az időszerű felolvasásokban választ kapunk ezekre a kérdésekre, sőt még sok minden másra is, amint tanulmányozzuk Isten Igéjét.

A Biblia kinyilatkoztatására és ihlettségére vonatkozó kérdéseket gyakorlati módon fogjuk megközelíteni. Bemutatjuk az irányelveket, hogy miként olvassuk a Bibliát hűségesen, és kapjunk belőle időszerű üzenetet. Más létfontosságú témákat is érintünk: Hogyan mutatja be a Biblia nekem Jézust? Hogyan segít dönteni jó és rossz között? Mi a kettő között a különbség? Hogyan ad reményt és bátorságot ezekben az utolsó napokban?

Bátorítalak, hogy mindennap különítsetek el időt arra, hogy félrevonuljatok, akár egy világszéles, nagy család, hogy többet tanuljatok a Bibliáról, és figyeljete Isten szavára, hogy mit üzen nektek Igéjének lapjairól.

Áldjon meg titeket az Úr, amint készültök az Ő közeli eljövételére! Maranatha!

* Statisztikai adatok innen: Wycliffe Global Alliance, 2015. október, idézi a Biblica, International Bible Society, www.biblica.com/resources/bible-faqs/how-many-different-languages-has-the-bible-been-translated-into/.

Ted N.C. Wilson, a világszéles Hetednapos Adventista Egyház elnöke. Az elnöki iroda egyéb cikkei és kommentárjai elolvashatók a Twitteren és a Facebookon a @PastorTedWilson, illetve @PastorTedWilson elérhetőséggel.

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövését.

Adventszemle

2018. október. A Romániai Hetednapos Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Balla Loránd; Főszerkesztő Teodor Huțanu; A magyar kiadás koordinátora Szász Ernő; Tanácsadók Ștefan Tomoiagă, Aurel Neațu, Eduard Călugăru, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Georget Pirlitu, Viorel Răducan, Iosif Pașca, Gabriel Ban; Különleges munkatársak Romică Sirbu, Dragoș Mușat, Daniel Chirileanu, Florian Ristea; Fordította Hegyes-Horváth Csilla, Bartha Sándor, Barabás Andrea; Szerkesztő Zakariás Loránd; Tördelés Szócs Erzsébet; Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400 107; Tel. 0756-059330; E-mail zakariaslorand@yahoo.fr; Website www.curieruladventist.ro; Nyomtatás Tipografia Fast Print, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov; Tel. 021/323 00 20, Fax 021/323 00 40

ISSN 1842 - 3361

Édesebb a méznél

Kapcsolatban Istennel az Ige által

ŞTEFAN TOMOIAGĂ

Anya, kérek szépen édességet! – mondja étkezés után a kislány. És a legtöbb esetben kap is valamit – egy mézes-propoliszos cukorkát, ami ráadásul a növekedését is elősegíti, s így egy ízletes és egészséges desszertnek örvendhet. Lelki értelemben, az egész éven át rendelkezésünkre álló, gazdagon terített asztal után elérkezett a „desszert” ideje. Boldog lennék, ha a Jézus Krisztus kegyelméből előttünk álló imahéten valami „édesben” lenne részünk.

A BIBLIA – A KÖNYV, MELY NEM HALHAT MEG

A Biblia egyetlen földi könyvhöz sem hasonlít. Saját érvényességét vállalja fel, és nem védekezik. Egyszerűen kijelenti, hogy mi igaz és mi nem. „Mózes... az Úrhoz kiálta, és mutata néki az Úr egy fát, és beveté azt a vízbe, és a víz megédesedék. Ott ada néki rendtartást és törvényt...” (2Móz 15:23-26).

A Biblia meghív, hogy teljes mértékben ízeled meg zamatát és frissességét. Felhívással fordul hozzád, hogy légy hideg vagy hév, és felszólít, hogy szent lapjai előtt állva önvizsgálatot tarts. A Biblia Isten szava!

Üzenete van minden nyelv és minden korszak számára. Könnyen ajándékozta magát minden embernek, mintha minden földi lélekhez hozzá tartozna. Minden egyes művészeti ág számára hasznos, és nem verseng ezekkel. Olyan Könyv, mely nem halhat meg. Lapjait elkerüli a feledés, és ereje nem gyengül. Mentés minden érdektől és minden személyes véleménytől; olyan könyv, mely értékes nemcsak az ember, hanem Isten számára is. A Biblia nem vég, hanem kezdet, előzmény, nem pedig legenda.

Miközben a civilizáció megvalósításait éljenezük, a Biblia késként súlyt le, megcsonkítja az emberi elégtételt, és arra emlékeztet, hogy Istennek (is) van szava a történelemben. A Biblia célja azonban nem az, hogy fennmaradjon a történelemben, hanem inkább az, hogy a tényleges élet szintjén megörökítse a menny és az ember találkozását. Folyamatosan szórja az igazság és az irgalom magvait, visszhangozza a világhoz intézett isteni kiáltást, és átdöfi az ember viselte közömbösség páncélzatát. A Szentírással való találkozásnak a mindennapi életre vonatkozóan jelentőségteljes dolgok keresésévé kell válnia. Addig kell olvasnom, míg édes hangján megszólít, és megérinti fületem.

MEGMAGYARÁZHATATLANUL ÉDESEN

Az imahét egyik kihívása számomra az, hogy tanuljam meg a Biblia leghoszabb és egyben legédesebb fejezetét. A 119. zsoltár egy alfabetikus zsoltár, mely 22 szakaszra oszlik, minden szakasz 8 verset tartalmaz, tehát összesen 176 verse van. Álljunk meg egy pillanatra a 103. versnél: „Mily édes az én ínyemnek a te beszéded; méznél édesebb az az én számnak!”

Sámson ellenségei megválaszolták a találós kérdést: „Mi édesebb, mint a méz?” (Bír 14:18). A költői kérdést lényegében negatív formában teszi fel a szerző – fizikai téren semmi sem édesebb a méznél. Az a tény, hogy a méz már ősidők óta édességéről híres, arra készítette a zsoltárost, hogy valami még édesebbhez hasonlítsa – a Szentíráshoz.

Ismert tény, hogy alapfokon négyféle ízt érzünk – keserűt, sósat, savanyút és édeset. Az édes íz kellemességét főleg a nyelv elülső részén elhelyezkedő ízlelőbimbók érzékelik. Ezzel magyarázható, hogy miért érezzük a fagyalt finom ízét főleg akkor, ha ostyából, a nyelvünk hegyével fogyasztjuk el. Az eredeti héber szöveg valójában kissé eltér ettől a megfogalmazástól, mivel jelentése a következő: „Ízletes, különösen jól fogyasztható, vagyis nagyon kellemes, puha, sima, lágy falat”. Az Ótestamentumban ez a kifejezés csupán ebben a szövegben található

Ne rejtjük el az édes igazságot, amelyet megismertünk!

meg, és a következőképpen fordítható: „Mily simák (azaz kedvesek) az ínyemnek ezek a szavak.” Tehát nem csak a nyelv, hanem az íny, a szápadlás is kedveli az édes ízt.

Mindenki számára nyilvánvaló, hogy a zsoltáros itt képletesen beszél. Határozott jóváhagyását és örömét fejezi ki Isten Igéje iránt. A zsoltáros Isten kegyelméből fedezte fel megújult lelke számára az ihletett, profetikussá szavakat. Nem csupán a beleegyezés intellektuális válaszát fogalmazza meg, hanem az öröm érzelmi reakcióját is, és számára az ehhez legközelebb álló fizikai érzés a legkellemesebb és legizletesebb falatok elfogyasztásával kapcsolatos. Főleg azok számára szuggesztív ez a hasonlat, akik nagyon szeretnek enni.

AZ ÉDES KERESZTÉNY SZABADSÁG ENGEDELMESSÉGET JELENT

Ádám és Éva elrejtőzött Isten elől, de az Úr édes (kedves) hangon szólította meg Ádámot: „Hol vagy?” (1Móz 3:9). Ez egy azóta ismétlődő hívás. A vallás Isten kérdéséről és az ember válaszáról szól. A keresztény hit birtoklása azt jelenti, hogy rendelkezünk a bibliai szövegek – a törvény, a bölcs-mondások, az énekek, a Jelenések, az evangéliumok és a bibliai próféciák – által megváltoztatott gondolkodásmóddal, képzelőerővel, nyelvezettel és étellel. A Szentírás eme irodalmi formajegyei képezik a keresztény azonosságot és gyakorlatot.

„Fogadjuk szavait mint lelkünk kenyérét. Bármilyen hatáskörben legyen is a keresztény, kövesse az Úr Jézus nyomdokát. Ápolja azt a lelkületet, amellyel Ő beszélt, tárja fel az igazságot, ahogyan Jézusban van. Kövesse Őt különösen abban, hogy szíve legyen tiszta, szerető szív.”¹

Amennyiben az egyház helyesen alkalmazzza a Szentírást, olyan kultúrát fog kialakítani, mely nem csupán enyhén helyezkedik szembe a világgal, hanem

állandó forradalmi készültségben lesz. A világ Isten emberei számára a tettek mezejét jelenti, nem a végső lakhelyet. Legjobb esetben is egy színpadot, ahol utazó vándorokként és zárandokokként előadhatják Isten országának példabeszédeit. Az egyház legfontosabb és elengedhetetlen feladata megteremteni az Igéhez való viszonyulás kultúráját, amelyben a keresztény szabadság az Isten iránti engedelmisségben jut kifejezésre, és Isten dicsőségét szolgálja. Nincs abban semmi illetlenség, hogy Johann Sebastian Bach minden általa komponált zeneművet a következő mondattal zárt: „Sola Dei Gloria.”

Miért keressük ilyen ritkán az édes Igét, és miért elégszünk meg oly gyakran a sietősen elmondott szavak keserűségével? Talán túlságosan lefoglal a munkánk, vagy a gyermekeinkre töltjük időnk legnagyobb részét? Eltávolodtunk az egyháztól, ahol barátaink még bátorítottak a szent Ige tanulmányozására? Sokan még azt sem tudják megmagyarázni, hogy miért és hogyan jutottak ide. A Biblia tanulmányozása elveszítette édes-kellemes jellegét, miközben sok más egyéb fontosabb lett. Ez a te történeted is? Hiányoznak a felfedezések és örömteli meglepések hajdani időszakai? Akkor fedezzük fel újra az Ige iránti szeretetünket! Fegyelmezzük magunkat, és kezdjük el újra tanulmányozni az ihletett Igét!

AZ ÉDES IGE, MELY MEGVÁLTOZTATJA SZÍVÜNKET

Fel kellene, hogy rázzon bennünket az a tudat, hogy Isten gyermekei pozitív befolyást gyakorolhatnak a világra. Érdemes odafigyelnünk arra, hogy mit tehetnek a síró, szegény és szelíd emberek, akik békére és nem viszályra törekzenek! Vajon őket nem temeti mag alá a gonoszság lavinája? Mit valósíthatnak meg azok, akiknek egyetlen céljuk az igazság utáni éhség kielégítése, akiknek egyetlen fegyverük a szív tisztasága? Vajon nem túl gyengék ezek az emberek ahhoz, hogy sikert érjenek el, főleg, ha a világban elenyésző kisebbséget alkotnak?

Mindenekelőtt a gonoszság elítélésében bátrabbaknak és aktívabbaknak kell lennünk. Némely gyülekezetben a mérce a határozott keresztény ellenállás hiánya miatt csökken. És most én nem az ut-

cára hívlak, hanem a belső szobába, ahol megvalósíthatod életed forradalmát, és ahol vállalhatod, hogy ami téged illet, megálljt parancsolsz a bűnnek.

Tanítványi minőségekben hívlak: ne rejtjük el az általunk ismert édes igazságot! Ne tartsuk többre magunkat annál, amik vagyunk valójában, és hagyjuk, hogy a várakozás élete láthatóvá váljon életünkben. A láthatatlanba menekülés az elhívás tagadását jelenti.² Az a közösség, amely nem szavak és tettek által prédikál, már nem követi Jézust. Hagyjátok, hogy lelketeket betöltsék a mennyei elvek, és akkor a világgal kapcsolatot teremtve eléjük tárhatjátok a titeket is megváltoztató édes Igét.

A zsidók számára a méz ínyencfalat volt, jelképe mindannak, ami az íny számára kellemes. A lélek számára azonban Isten Igéje a színméznél is édesebb (Zsolt 19:11)! Éreztétek és lássátok, hogy jó az Úr (Zsolt 34:9). Az ember jóllakhat mézzel, de sosem lakhat jól az Isten akarata iránti engedelmisség örömet szerző gyümölcseivel. Életünk egy szóval kezdődik, és a Szó révén maradunk életben. Ha az Ige által kapcsolatban maradtok Istennel, örüljétek minden elfogyasztott falatnak! Végeredményben az Ő szava édesebb a méznél!

Elmélkedésre és megbeszélésre szánt kérdések:

1. Melyik bibliai könyv a legédesebb számodra, és miért?
2. Milyen stratégiákat és terveket készíthetünk annak érdekében, hogy a tagok (gyermekek, ifjak és felnőttek) többet tanulmányozzák a Bibliát?
3. Hogyan engedhetjük meg, hogy lelkünk betöltekezzen a mennyei elvekkel?

1. Ellen G. White, *Bizonyságtételek a prédikátoroknak*, 512. o.

2. D. Bonhoeffer, *The cost of discipleship*, 1937, SCM, 106. o.

Ștefan Tomoiagă, a Romániai Hetednapos Adventista Egyház Uniójának elnöke

Első szombat délelőtt

Miért a Szentírás?

Építsük hitünket Isten biztos Igéjére!

TED WILSON

A férfi már több mint 40 éve halott volt, és a sírjában nyugodott. A nyugalmat azonban megtörték egy borongós, szürke napon, az angliai Lutterworth templomának temetőjében. Egy különös csapat közelített meg egy bizonyos helyet, ásóval a kézben. Körülállták a sírt, majd papok parancsára exhumálták John Wycliffe maradványait, aki sokak által szeretett lelkipásztor és nagyra becsült tudós volt. 1384. december 31-én halt meg. A kiásott csontokat elégették, a hamvakat pedig beleszórták a Swift folyóba.

Mit tett ez az ember, hogy ilyen sorsot érdemelt? Miért tökélt el a Római Egyház, hogy még a maradványaitól is maradéktalanul megtisztítja a földet? John Wycliffe nem félt kimondani az igazságot, és Isten Igéjét anyanyelvükön az emberek kezébe adni.

Wycliffe egy évszázaddal Luther Márton születése előtt már ezt hirdette: „Bízatok teljesen Krisztusban, hagyatkozzatok az Ő szenvedéseire, óvakodjatok attól, hogy megigazulásokat bármi mástól várjátok, mint az Ő igazságától!”¹

A SZENTÍRÁS HATALMA

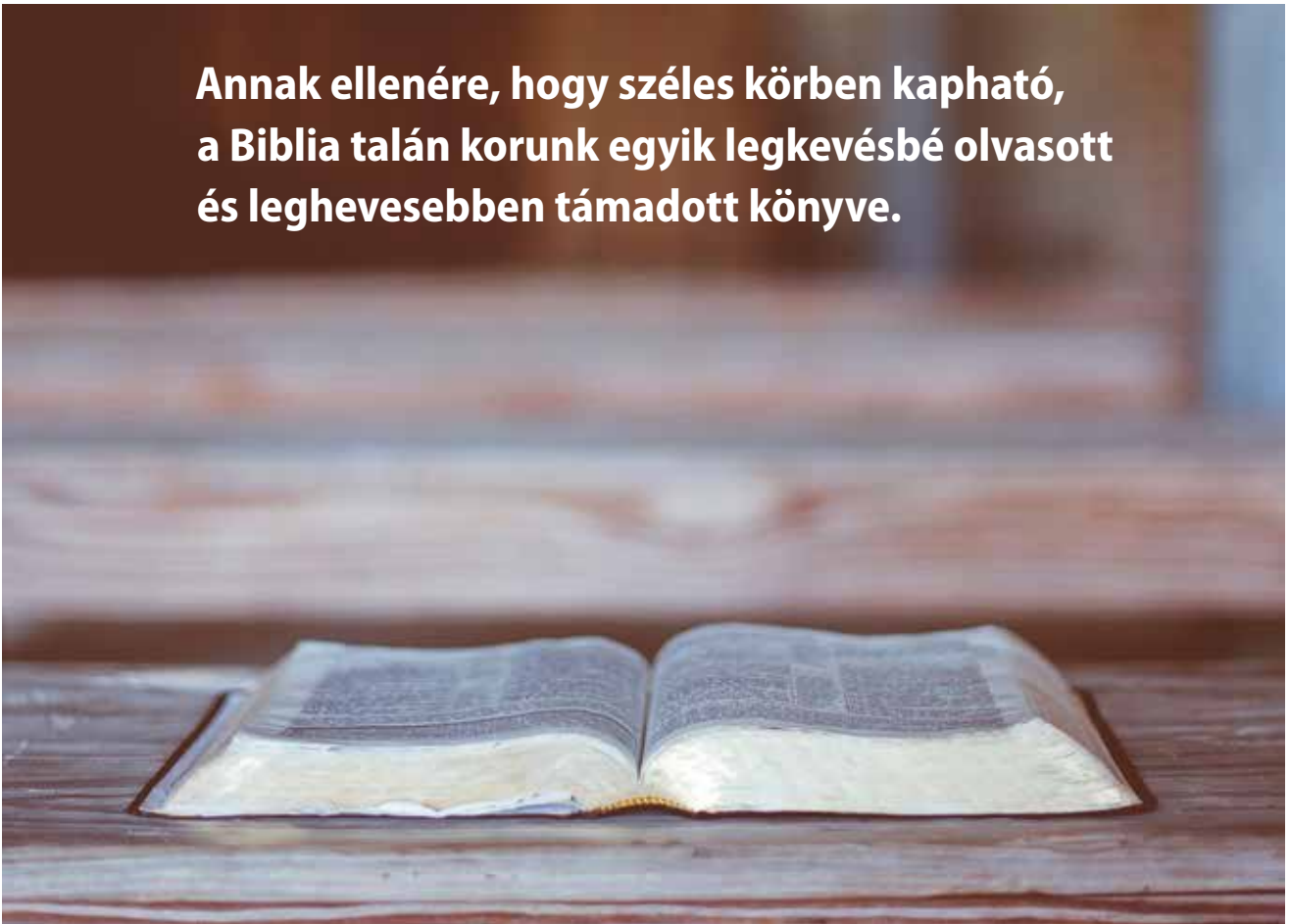
Wycliffe ismerte a Szentírás hatalmát, és elhatározta, hogy a közemberek nyelvén is rendelkezésre bocsátja, nem csak latinul, a tanultak nyelvén. Bár heves ellenállásba ütközött, továbbvitte ezt a fontos munkát, hirdetve, hogy „az angolok angolul ismerhetik meg leginkább Krisztus törvényét. Mózes is a saját nyelvén hallotta Isten törvényét, mint ahogy Krisztus apostolai is.”²

Wycliffe Bibliájának egyedülálló hatása volt, hiszen általa ezek juthattak hozzá közvetlenül Isten Igéjéhez. John Fox a Mártírok könyvében ezt írja: „Kiáshatták a testét, megégethették a csontjait, vízbe dobhatták a hamvait, azonban Isten Igéjét, tantételeinek igazságát, annak gyümölcsét és eredményeit meg nem semmisíthették! Az mind a mai napig töretlenül él!”³

A TYNDALE-BIBLIA

William Tyndale, a tehetséges oxfordi és Cambridge-i tudós, aki 8 nyelven beszélt folyékonyan, talán a legismertebb bibliafordító és mártír. Mivel a 16. században élt, ismerte Wycliffe Bibliáját. Bár az még mindig tiltott volt, a feketepiacon lehetett belőle kapni kézzel írt példányokat, de azok drágák és nehezen beszerezhetőek voltak.

Annak ellenére, hogy széles körben kapható, a Biblia talán korunk egyik legkevésbé olvasott és leghevesebben támadott könyve.

A nyomtatás az 1500-as években már egyre inkább elterjedőben volt, ezért Tyndale úgy gondolta, itt az ideje egy újabb angol fordításnak, ami még több emberhez eljuthat. Tyndale az eredeti görög és héber szövegekből fordított, nem pedig latinból, ahogy Wycliffe tette.

Az Angliában uralkodó vallási légkör miatt Tyndale Németországba utazott, ahol a reformáció már kibontakozóban volt, és Luther Márton addigra befejezte a Szentírás német fordítását.

Tyndale gyorsan dolgozott, és 1525-ben már be is csempészte az általa fordított Újszövetségeket Angliába. A vallási vezetők feldühödtek, hogy nem tudják megállítani Isten Igéjének terjedését. Mindeközben Tyndale folytatta az Ótestamentum fordítását, és továbbra is az európai kontinensen tartózkodott. Az Ószövetségnek is csaknem a felével készen lett, és ki is adta azt, amikor egy angol munkatársa elárulta őt.

William Tyndale-t több mint 500 napra bebörtönözték egy Brüsszel köze-

lében lévő várban, majd 1536 októberében kivitték tömlőcéből, máglyára kötötték a vár udvarán, és mielőtt testét elégették volna, megfojtották egy vastag láncsal.

Husz János, a cseh prédikátor, szintén bibliafordításáért halt vértanúhalált.⁴ Mások is hasonló sorsra jutottak.

Mi volt olyan értékes a Szentírásban, amiért ők és rajtuk kívül még több ezren készek voltak szenvedni és meghalni? Vajon Isten Szava még mindig ilyen fontos számunkra?

A Biblia ma széles körben kapható, minden idők bestsellerének tarthatjuk. A világ legtöbb nyelvére lefordították. A Szentírás különböző könyveit 2932 nyelvre fordították le, a teljes Újszövetség 1333 nyelven kapható, az egész Biblia pedig 553 nyelven került lefordításra és kiadásra.⁵

A LEGÜLDÖZÖTTEBB KÖNYV

Annak ellenére, hogy széles körben kapható, a Biblia talán korunk egyik leg-

kevésbé olvasott és leghevesebben támadott könyve. Miközben egyes helyeken még a birtoklásáért is üldözés jár, a világ nagyobbik részén sokkal alattomosabban nyilvánulnak meg a Biblia elleni támadások.

A legártalmasabb támadás talán a Biblia történelemkritikai tanulmányozásának módszere. Ennek alkalmazásakor az olvasók döntik el, hogy mi a fontos, és mi nem az; mi a megbízható információ, és mi az, amit félre lehet tenni. Az olvasó ezáltal a Szentírás fölé helyezi magát.

Egy másik alattomos támadás az a sejtetés, hogy az embernek tudósnak vagy teológusnak kell lennie ahhoz, hogy megértse a Bibliát; egyébként csak a szöveg felületes értelmét fogja fel. Ez a fajta érvelés a Római Katolikus Egyházra emlékeztet, amely azt állította, hogy csak az egyház tudósai képesek magyarázni a Szentírást.

Isten a következő pontosítást közli olvasóival: „Ha pedig valakinek közületek nincsen bölcsessége, kérje Istentől,

aki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül adja; és megadatik néki. De kérje hittel, semmit sem kételkedvén.” (Jak 1:5-6).

Miért olyan fontos a Szentírás? Tekintsük át röviden ennek három fő okát:

A BIBLIA ISTENT NYILATKOZTATJA KI

„Kezdetben volt az Ige, és az Ige Isten-nél volt, és Isten volt az Ige” (Jn 1:1, ÚRK). Isten Szaván keresztül Őt magát ismerhetjük meg. Kinyilatkoztatja kreativitását, dicsőségét, kegyelmét, igazságát és terveit. „Az én Istenem, az ÚR, semmit sem cselekszik addig, míg meg nem jelenti titkát szolgálóinak, a prófétáknak” (Ám 3:7, ÚRK).

Alapvető hitelveink közül az első így szól: „A Szentírás – az Ó- és Újtestamentum – Isten írott szava. Ő ihlette szent embereit, akik elmondták és leírták azt, amire a Szentlélek indította őket. Isten mindent közölt az emberrel Igéjében, ami a megváltáshoz szükséges. A Szentírás Isten akaratának tévedhetetlen kinyilatkoztatása. Ez a jellem mértékadója, a tapasztalatok próbája, a hitelvek mérvadó kinyilatkoztatása és Isten történelmi cselekedeteinek megbízható forrása.”⁶

ISTEN IGÉJE: IGAZSÁG

„Én vagyok az út, az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyához, csakis én általam” – mondta Jézus (Jn 14:6, ÚRK). A János evangéliuma 17. fejezetében feljegyzett, Atyjához intézett imában pedig így könyörgött Megváltónk: „Szenteld meg őket a te igazságoddal: A te igéd igazság” (17. v.).

Amikor a vallási vezetők szembeszálltak Jézussal, dühösek lévén rá, mivel azt állította magáról, hogy Ő az Isten Fia, Jézus a Szentírásból merítette szavai tekintélyét: „Aki elküldött engem, maga az Atya is bizonyosságot tett rólam” – mondta nekik. – „Az Ő igéje sincs maradandóan bennetek... Ne állítsátok, hogy én vádolgak majd benneteket az Atyánál; van aki vádol titeket, Mózes, akiben ti reménykedtetek. Mert ha hinnétek Mózesnek, nékem is hinnétek; mert én rólam írtam” (Jn 5:37–45).

A Szentírás – erősíti meg Jézus – róla tesz bizonyosságot. Isten céljait és terveit nyilatkoztatja ki, és azt is felfedi előttünk, hogyan jelent meg a világban a bűn.

Elmondja, mi volt Isten válasza a bűnre, milyen kapcsolatra törekszik velünk, emberekkel, továbbá bepillantást ad Isten jellemébe és természetébe.

A SZENTÍRÁS: ÚTMUTATÓ

„A Biblia a legátfogóbb és legtanulmányosabb történetet tartalmazza, amit csak ember ismerhet” – írta Ellen White. „[A Biblia] az örökkévaló igazság forrásából született, és isteni kéz őrizte tisztaságát végig a korszakokon át. Fényes sugarai beragyogják a messzi múltat, ahová emberi kutatás aligha hatolhatna be. Isten Igéjében találhatjuk meg egyedül a teremtés történetét. Itt szemlélhetjük azt a hatalmat, ami lerakta a föld alapjait, s ami kiterjesztette fölénk az eget. Itt, csakis itt találhatjuk meg fajunk eredetének emberi előítélettől és büszkeségtől mentes leírását.”⁷

A Biblia – akárcsak Jézus – a kultúrák, az előítéletek és a büszkeség fölött áll. Kinyilatkoztatja számunkra az igazságot önmagunkról, világunkról és az azon túl lévő dolgokról is. Megtanítja, hogyan lehet valódi kapcsolatunk Istennel és egymással, továbbá hatalmas ígéreteket ad, amelyek által következetes, szilárd keresztény életet élhetünk.

„Nagyszerű munkát végezhetünk azáltal, hogy úgy mutatjuk be a Bibliát az embereknek, ahogy van”⁸ – írta Ellen White. – „Tanácsoljuk őket, hogy vegyék úgy a Bibliát, amint az van, könyörögjenek Isten világhosszáért, és ha az felragyog, örömmel fogadjanak minden drága fényugarat, és félelem nélkül fogadják el mindazt, ami következik.”⁹

A SZENTÍRÁS A MI OLTALMUNK

Amíg a földön élt, Krisztus tanítása és prédikálása volt az Isten Szava. „Krisztus szolgálóinak ugyanezt kell tenniük. Az emberi elméletek és feltevések ma is kiszorítják Isten Igéjének életadó igazságait, mint régen is. Az evangélium sok állítólagos prédikátora szerint nem az egész Biblia ihletett. Saját véleményüket az Ige fölé helyezik. Az Írást csupán saját tekintélyükre építik, és megfosztják isteni ihletettségétől. Így szórják szét a hitetlenség magvait, mert az emberek összezavarodnak, és nem tudják, mit higgyenek.

Krisztus azt tanította, hogy Isten Igéjét mindenkinek meg kell értenie. A Szentírást kétségbevonhatatlan tekintélynek

vallotta. Nekünk is ezt kell tennünk. A Bibliát a végtelen Isten beszédeként, minden vitás kérdés megoldójaként, hitünk alapjaként kell kezelnünk.”¹⁰

Amikor megemlékezünk a hűséges mártirokról, akik készek voltak önmagukat feláldozni a Szentírás helyett, mi is értékeljük nagyra, tanítsuk és prédikáljuk Isten hatalommal bíró, élő Igéjét, míg Jézus visszajön, hogy elmondhasuk: „Szívembe rejtettem a te beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened” (Zsolt 119:11).

Javaslatok az imára:

1. Kérd Istent, hogy adjon szívedbe nagyobb megbecsülést és odaadást az Ő Igéje iránt!
2. Kérd Istent, hogy áldja meg értelemmel és bölcsességgel mindazokat, akik megtörik az élet kenyerét a gyülekezetekben!
3. Imádkozz azokért, akiknek nincs olyan kiváltságuk, hogy hozzájussanak a Szentíráshoz, vagy azért, mert annyira nem lehet kapni, vagy azért, mert üldözés jár érte.

1. „John Wycliffe, Pre-Reformation Reformer” Christian History, *Christianity Today* [„John Wycliffe, a reformáció előtti reformátor” megjelent a *Kereszténység ma, Keresztény történelem c. rovatában*], www.christianitytoday.com/history/people/moversandshakers/john-wycliffe.html
2. Uo.
3. Uo.
4. Emma Mason: „The Murderous History of Bible Translations”, *BBC History Magazine* [A bibliafordítások gyilkosságokkal teli története, *BBC Történelmi Magazin*] www.historyextra.com/article/feature/murderous-history-bible-translations; „John Huss, Pre-Reformation Reformer”, *Christian History, Christianity Today*, [Husz János, a reformáció előtti reformátor, megjelent a *Kereszténység ma, Keresztény történelem c. rovatában*] www.christianitytoday.com/history/people/martyrs/john-huss.html
5. Statisztikai adatok forrása: Wycliffe Global Alliance, 2015. október, idézve innen: *Biblica*, International Bible Society, www.biblica.com/resources/bible-faqs/how-many-different-languages-has-the-bible-been-translated-into/
6. *A hetednap Adventisták 28 alapvető hitelve*, 2015-ös kiadás, 1. hitelv: <http://adventista.hu/kik-az-adventistak/hitelveink/a-szentiras/>
7. Ellen G. White: *Christian Education* [Keresztény nevelés], 37. o.
8. White: *Christian Service* [Keresztény szolgálat], 144. o.
9. *Testimonies* [Bizonyágtételek], 5. köt., 388 o.
10. *Krisztus példázatai*. Budapest, 1999, Advent Kiadó, 21. o.

Ted N.C. Wilson, a Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciájának elnöke

Az Ige szerelmesei

„Az én lábamnak szövétneke a te igéd,
és ösvényemnek világossága.” (Zsolt 119:105)

AUREL NEAȚU

Volt-e valaha olyan érzésed, hogy van valami vagy valaki az életedben – szülő, élettárs, barát, tanító vagy intézmény –, akinek vagy aminek mindent köszönhetsz? Számos élettörténetet hallottam, olvastam, amelyben dicsérettel, értékelő szavakkal illeték azoknak az emléket, akik sok esetben csupán egy szó vagy egyszerű gesztus által meghatározó befolyást gyakoroltak emberek, de főleg fiatalok életére. Szeretném bemutatni néhány okát annak, hogy miért szeretem a Bibliát, azt a könyvet, mely nevelt és alapvetően megváltoztatta étellel kapcsolatos felfogásomat. A felsorolás nyitott marad, és meghívlak, hogy a következő napokban folytassátok, és miért ne, akár másokkal is megosszátok Istennel szerzett tapasztalataitokat. Teljes bizonyossággal hiszem, hogy végül mindannyian elmondhatjuk Pál apostollal együtt: „Isten kegyelme által vagyok, ami vagyok” (1Kor 15:10).

A BIBLIA TANÍTOTT MEG BESZÉLNI ISTENNEL

Nem tudom, mennyire friss még emlékezetetekben az a helyzet, amikor tehetetlennek éreztétek magatokat, és úgy tűnt, hogy a megoldás meghaladja erőtöket? Biztos vagyok abban, hogy mindannyiotoknak volt részetek ilyen tapasztalatban.

Nemrég egy számomra kedves személy került válsághelyzetbe, amit emberként tehetetlenül kellett végignézni. Igencsak kellemetlen ilyenkor felismerni, hogy nem segíthetsz, azonban köszönöm Istennek, hogy a Szentírás tanulmányozása nyomán mégis felismertem egy választási lehetőséget: szemeimet az égre emelhettem, és hozzá kiálthattam. Kértem közbelépését, és mint mindig, mellettem volt. Ezzel nem azt mondom, hogy pozitív volt a válasza, mivel én minden erőmmel hiszem a Sofóniás 3:17 versében található ígéretet, mely mindig bátorított a szükségben.

Tapasztalatból tudom, hogy a tehetetlenségnek van neve – ember –, de azt is tudom, hogy Jézus által győzhetek. Megtanultam, hogy általa leküzdhetem az emberi korlátokat, és győzelmet arathatok a bűnnel vívott küzdelemben. Mindezt az írott és testet öltött Igének köszönhetem, mely együtt tanúskodik Istentről, és mutatja be töredékét annak, ahogyan Ő munkálkodik. Jézusban megértettem, hogy életemnek van értelme, hogy mindennek van rendeltetése, mivel a dolgoknak lesz egy végkifejlete. A Szentírás segít túllátnom az emberi láthatáron, ahol felfedezhettem Isten Fiát. A zsoltarossal együtt én is teljes szívvel mondhatom: „Szeretem az Urat, mert meghallgatja esedezéseim szavát” (Zsolt 116:1).

A BIBLIA ALAKÍTOTTA JELLEMET ÉS FORMÁLT EMBERRÉ

Ha meg kellene válnom az idők folyamán olvasott összes könyvtől, és csak egyet tarthatnék meg, számomra a Biblia elég is lenne. A bibliai történetek révén már gyermekkoromtól kezdve tanultam bátorságról, őszinteségről, bizalomról, jóságról, családról és értékekről, melyeket megőriztem, és valahányszor alkalmam adódott, hirdettem is.

Az elmúlt napokban láttam egy kisgyermeket, aki ugrált örömeiben az édeséges polc előtt. Felőtt ember nem igazán viselkedik így. Ilyen volt számomra – a gyermek számára – az a nap, amikor elkezdtem olvasni a Bibliát. Egyszerűen nem tudtam betelni az új dolgok felfedezésével, örvendtem minden történetnek, és addig olvastam, míg meg nem tanultam kívülről. „Tanítsd a gyermeket az ő útjának módja szerint; még mikor megvénhedik is, el nem távozik attól” (Péld 22:6).

Ha körülnézek és látom mindazt, ami a társadalomban zajlik, nem kerülheti el a figyelmemet az egészséges bibliai elvek hiánya, valamint a mélységes erkölcsi szakadék az Isten Igéjétől eltávolodó emberek életében. Mindenütt nemzedékünk kudarcát láthatjuk, mely mindent megtett, hogy gyermekeit távol tartsa a Bibliától. Ma azoknak az évtizedeknek aratjuk a gyümölcseit, amelyek során az ateizmust és a vallási kultúrától való mindennemű eltávolodást hirdették. Nem elég kereszténynek nevezned magad! Életednek és tetteidnek igazolniuk kell, hogy ismered Istent.

Engedjétek a bennetek levő gyermeket, hogy vesse magát az Úr kitárt karjaiba, gyermekként örüljétek életetek minden szépségének, és minden Istennel töltött pillanatot igazán éljétek meg. Összpontosítsatok arra, ami valóban fontos, és használjátok ki bölcsen azokat az alkalmakat, amikor befolyást gyakorolhattok embertársaitokra. Vezessétek az embereket Krisztushoz, és személyes példátok által tanítsátok meg őket arra, hogy mit jelent a jóság, a szeretet, a türelem, a bizalom és a hűség. Éljétek át újra a gyermekkori tisztaságot azáltal, hogy kivetitek életetekből a gyűlöletet, irigységet, pletykát, kritizálást és a test cselekedeteit, amelyeknek nincs közük Istenhez. Ha építeni akartok, lássatok munkához, de ha rombolást terveztek, álljatok

meg, és kérjétek az Urat, hogy mutassa meg az utat, amelyen járnotok kell! „És felemelem kezeimet a te parancsolataidra, amelyeket szeretek, és gondolkodom a te rendeléseidről” (Zsolt 119:48).

A BIBLIA MEGERŐSÍTETTE A HITEMET

„Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által” (Róm 10:17). A hit a Biblia tanulmányozása és olvasása függvényében fog növekedni, vagy csökkenni egészen az eltűnésig. Az utóbbi időben tapasztalható egy a Bibliát kigúnyoló irányzat, mely bizalmatlanságot gerjeszt a hitelességére vonatkozóan. Ennek az irányzatnak az erőssége egyenesen arányos a gyenge, vagy egyáltalán nem létező hittel. Van néhány barátom, aki azt mondja, hogy hisz a Bibliában, de csak az Újszövetségben; hisz Istenben, de csak egy személytelen Istenségben, aki a távoli mennyben él, sosem avatkozik az ember életébe, és nem válaszol az imákra!

Mi különbözteti meg a szkeptikust a hit emberétől? Franz Hasel a *Ha ezrek esnek is el* című könyvben vajon miért dobta el a revolverét, és helyettesítette egy fából készült utánzattal, vállalva a le tartóztatás és kivégzés kockázatát? A Bibliában olvassuk: „Ha annyi hitetek volna, mint a mustármag...” (Lk 17:6). Bár a fronton volt, kicsiny Bibliáját minden nap olvasta társai szeme láttára, és nem félt attól, hogy kigúnyolják. *Répaevő és bibliolvasó* – így csúfolták. Isten azonban mellette volt a fronton, nem pedig távol a menny csendjében és biztonságában!

Mindannyiunkat meghatott Desmond Doss hősiessége, aki pusztá kézzel, fegyvertelenül mentette meg a golyózáporból hetvenöt megsebesült bajtársának az életét. Honnan származott bátorsága és emberfeletti elszántsága? Ő maga vallotta, hogy a fronton, a tűzvonalban is megtartotta szokását, és naponta olvasta a Bibliát, melyet mindenhol magával vitt. Igen, Isten ott is vele volt!

Az erős és a gyenge hit közötti különbséget Isten Igéje mutatja meg, mely megerősít, bátorít, gyógyít és átrepít egy másik világba, ahol Isten oldalán lehetetlen dolgokra is képesek leszünk. A Biblia nyithatja meg a szemünket, hogy meg lássuk az Ő csodáit és munkálkodását. A hit szemével fogjuk meglátni a körülöttünk táborot járó angyalokat, és azt,

hogyan Isten milyen csodás módon lép közbe érettünk.

A BIBLIA ADTA VISSZA A REMÉNYSÉGEMET

Azt mondják, a közeljövőben a depresszió lesz a legelterjedtebb betegség, és ez határozottan azt mutatja, hogy világunk a bizonytalanság, reménytelenség és céltalanság helye lett. Most, amikor ilyen fejlett az orvosi tudás, miért nem lehet segíteni oly sok emberen? Léteznek nyugtató, érzéseket zsidbasztó és kedélyállapotot megváltoztató gyógyszerek, olyan orvosságot azonban még nem fedeztek fel, amely alapvetően megváltoztatja az érzéseidet, és meggyógyítja az elmédet és a szívedet.

Az orvosok és pszichológusok alkalmazzák a reménység fogalmát, ennek igazán mély és átfogó szintjével azonban csak a Bibliában találkozunk, ahol az eredeti kifejezés *reménység* szóra fordított jelentése a következő: *türelmetlenül várni vagy jobbat várni*. A reménység két alapelemre épül: *vágyakozás* valami jobb után, valamint maga az *alap*, melynek köszönhetően hiszed, hogy az be is fog teljesedni. A Szentírásban felfedezhető reménység nem egyszerű illúzió, mivel Isten a reménység szilárd alapját bocsátotta rendelkezésünkre. Józsué mondja: „Tudjátok meg... hogy egy szó sem esett el mindama jó szóból, amelyet az Úr, a ti Istenetek szóltott vala felöletek” (Józs 23:14).

A Bibliát nevezhetjük a reménység könyvének is. Elmondja, honnan jövőnk, hová tartunk, és mit kell kezdenünk az életünkkel. Pál apostol bátorít: „Mert amelyek régen megírtak, a mi tanulságunkra írtak meg: hogy békeséges tűrés által és az írásoknak vigasztalása által reménységünk legyen” (Róm 15:4). A reménységgel kapcsolatosan még azt is közli, hogy az a lelki fegyverzet egyik fontos eleme – a sisak: „Mi azonban, akik nappaliak vagyunk, legyünk éberek, felöltöztvén a hitnek és szeretetnek mellvasába, és sisak gyanánt az üdvösségnek reménységébe” (1Thes 5:8). A harcban a katonák fémsisakot viseltek a bőr vagy vászon fejfedőn. A sisak a fejet védte, tompította a lövedék vagy ütés becsapódásának erejét. És ahogy a fejet védő sisak megmentette a katona életét, úgy védelmezi az elmét a reménység

is, vagyis az, ahogy gondolkodsz, ahogy az elkerülhetetlen eseményekhez viszonyulsz, ahogy minden törtézésre reagálsz. Ha szilárd a reménységed, és összhangban van Isten céljaival, elmédben nem fog fészket rakni az elkeseredés és a pánik, amikor az élet sötét völgyein kell átmenned, nem fog felkavarodni az elméd, ha erőteljes Igéjének magva gyökeret eresztett lelked talajában.

Minden bizonnyal máris eszetedbe jutott néhány további ok, amit meg kellett volna említenem, s talán ezek fontosabbak is a felsoroltaknál. Hagyom, hogy folytassátok a listát, és otthonotok nyugalmában, a családi beszélgetések során kiegészítsétek, de akár itt és most a gyülekezetben, a testvérek közösségében is megtehetitek. Szakítsatok időt és emlékezzetek arra, milyen jó volt hozzánk az Úr! Azt hiszem, itt az ideje, hogy gyülekezetként megálljunk, és olyan tiszteletet tanúsítsunk az Ige iránt, amelyet szeretettel és felelősségtudattal hagytak ránk a szüleink, nagyszüleink! Adjuk vissza a Bibliának azt a helyet, mely megilleti saját és gyermekeink életében!

Ne bonyolítsátok a helyzetet, engedjétek meg az Úrnak, hogy minden nap beszéljen hozzátok, és akkor újra át fogjátok élni a Vele való találkozás csodáját.

„Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő én velem” (Jel 3:20).

Elmélkedésre és megbeszélésre szánt kérdések:

1. Van-e neve a tehetetlenségnek? Emlékezzetek egy olyan helyzetre, amikor tehetetleneknek éreztétek magotokat, és gondolkoztatok el azon, hogyan sikerült tovább lépnetek?
2. Mi különbözteti meg a szkeptikust a hit emberétől? Hogyan közelíthetünk egy olyan emberhez, aki nem hisz a személyes Istenben?
3. Hogyan határozza meg a Biblia a reménységet? Hogyan adhatod vissza egy elcsüggedt barátodnak a reménységet, aki el akarja hagyni a gyülekezetet, és hátat akar fordítani Istennek?

Aurel Neațu, a Romániai Hetednap Adventista Egyház Uniójának titkára

Miért a Szentírás a legfőbb tekintély?

Az ihletett tanács éppen olyan időszerű ma, mint amilyen a megírása idején volt.

ALEJANDRO MEDINA VILLAREAL

Kr. e. 606-ban Izrael történelmének legnagyobb válsága fenyegette. Néhány éven belül, Kr. e. 586-ban, Júda királysága úgy-mond elveszett. Jójákim király (Kr. e. 609–598) behódolt Egyiptom uralmának, a nép hatalmas adóterhek alatt roskadozott (2Kir 23:35). A következő évben (Kr. e. 605), a karkemisi csatában, II. Nabukodonozor legyőzte II. Nékót és egyiptomi seregét, megváltoztatva ezzel a régió politikai térképét. Jójákim arra kényszerült, hogy szövetségest váltson: Egyiptom helyett Babilon alattvalója lett (2Kir 24:1).

Sajnos a fiatal Jójákim szánalmas vezetőnek bizonyult Isten népe egy válságos időszakában. Csak arra tudott gondolni, hogy gazdagságot halmozzon fel, ami korrupcióhoz, jogtalanságokhoz és egyéb visszaélésekhez vezetett (Jeremiás 22).

ÜZENET A MENNYBŐL

Kr. e. 605 környékén az Úr fontos üzenetet küldött Jójákimnak Jeremiás prófétán keresztül: „Végy elő egy irattekercset, és írd föl rá mindazokat a szavakat, amelyeket én mondtam neked Izráelről, Júdáról és minden nemzetről attól a naptól fogva, amelyen szólni kezdtem hozzád, Jósiás ideje óta mind e mai napig. Hátha meghallja Júda háza, hogy milyen veszedelmet szándékozom neki szerezni, és megtér mindenki a gonosz útvjáról, én pedig megbocsátom bűnüket és vétkeiket” (Jer 36:2–3, ÚRK).

Jeremiás engedelmeskedett, és lediktálta Báruknek az Úrtól ihletett szavakat. Báruk pedig felolvasta a tekercset a nép előtt (9–10. v.).

Amikor az emberek hallották az üzenetet, megrémültek, és így szóltak: „Bizony jelentenünk kell mindezeket a beszédeket a királynak!” (16. v., ÚRK). Meg is tették, de nem figyelmeztették Bárukot és Jeremiást, hogy rejtőzzenek el.

EGY KIRÁLY, POSZTMODERN MAGATARTÁSSAL

Júda királya szokatlan merészséggel reagált. Jeremiás így ír erről: „A király pedig akkor a téli palotában ült a kilencedik hónapban, és tűz égett előtte a kandallóban. Amikor Jehúdi három vagy négy hasábot elolvasott, levágta azt a kancellár késével, és a kandallóban lévő tűzbe hajította, míg csak az egész irattekercs el nem égett a kandallóban lévő tűzben” (22–23. v., ÚRK). Jójákim több szempontból is úgy viselkedett, ahogy a posztmodern ember:

Nem érdekelte Isten Igéje.

Úgy gondolta, annak tartalma semmiképpen nem érinti őt.

Úgy vélte, Isten Szavának semmi tekintélye nincs.

Úgy gondolta, boldogan élhet az isteni tanács nélkül is.

Közönyös volt, az sem jelentett gondot számára, hogy megsemmisítse, elégesse Isten Szavát.

Nem volt tudatában annak, hogy az utolsó lehetőséget játssza el, és már nem tudja elkerülni a válságot.

Sátán a különböző korokban különféle módszereket használt arra, hogy a Biblia és annak tekintélye ellen uszítson.

Sátán a különböző korokban különféle módszereket használt arra, hogy a Biblia és annak tekintélye ellen uszítson.

1. *A modern kor előtt:* megsemmisítés, üldözés.

2. *A modern korban:* ideológiai támadások.

3. *A posztmodern korban:* közönyös, megvető magatartás.

MAI KIHÍVÁSOK A BIBLIA OLVASÁSÁVAL KAPCSOLATOSAN

Ma is válsághelyzetek időszakában élünk egzisztenciális, gazdasági, környezeti szempontból. A családkban szintén lehetnek krízisek: nincs elég élelem, megrendül az egészségünk vagy a biztonságunk. Hol találhatunk választ ezekre a kérdésekre? A Biblia ezt mondja: „Kiált hozzám és megfelelek, és nagy dolgokat mondok néked, és megfoghatatlanokat, amelyeket nem tudsz” (Jer 33:3). Igen, az Isten Igéjében hatékony megoldásokat találhatunk a mindennapi élet kihívásaira.

De mit tesz a posztmodern társadalom? Közönyös marad a Szentírás iránt, és elutasítja azt, mert úgy érzi, nincs annak semmi tekintélye. Egyesek szó szerint is megpróbálják megsemmisíteni a Biblia példányait.

Hasznos vajon ez a válasz? Nem, mert az embereknek továbbra is vannak lelki természetű igényei. A szekuláris világban az emberek hamis forrásokból próbálják kielégíteni lelki éhségüket, az egyházon belül pedig más dolgot tapasztalunk: a bibliai írástudatlanságot.

Mi ennek a következménye? A bibliai miszticizmus és a spirituális legendák terjedése; a látványos műsorok és érzelmekre ható dicsőítés hajhászása; a keresztény „szupersztárok” feltűnése, akiknek kinyilatkoztatásait és magyarázatait csak úgy isszák magukba a rajongók; továbbá a gyülekezeti épületek, ahol mindenféle hitetést és abszurd dolgot prédikálnak az Isten nevében.

SZEMBESZÁLLNI A SZENTÍRÁS ELUTASÍTÁSÁVAL

Isten Igéjét nem lehet megsemmisíteni. „Meggzár a fű, elhull a virág, de Istenünk beszéde mindörökké megmarad!” (Ézs 40:8, ÚRK). Bár Jójákim király elégette a tekercest, Isten arra utasította Jeremiást, hogy írjon újat, még több részlettel (Jer 36:28–31). Senki sem állíthatja meg az evangélium terjedését. Isten Igéje nem függ szeszélyes emberi szívektől (Lk 19:14).

Egyiptom volt Jójákim király nagy reménysége. Ennek következtében Kr. e. 598-ban, a fáraó biztatására nyíltan felázadt Nabukodonozor ellen. Júda királya meggyőzte népét arról, hogy ha Babilon ellen harcolnak, az egyiptomiak segítségükre lesznek. Épp az ellenkezője történt: a lázadás új inváziót eredményezett a hatalmas káldeus hadsereg részéről. Az igazság az, hogy Egyiptom sosem akart segíteni Júdának, csak időt nyert ahhoz, hogy saját érdekeit érvényesíthesse.

Isten a remény üzenetét küldte Jójákimnak, hogy megmentse népét, de ő elutasította azt, mert hamis reményekbe vetette bizalmát.

Nekünk, Isten Igéje hírnökeinek nem szabad feltételeznünk, hogy az emberek repeső örömmel fogják fogadni biblikus prédikációinkat. Ma mindenki csak olyan üzenetet szeretne hallani, ami jóváhagyja gyengeségeiket. Ellen White így írt erről: „Sokan semmibe veszik az intéseket. Inkább hallgatják a hamis tanítókat, akik hízelegnek hiúságunknak és szemet hunynak gonoszságuk felett. Ezeknek az embereknek nem ad menedéket, és nem nyújt segítséget a nyomorúság idején a menny. Isten kiválasztott szolgálói viselik hősiességgel és türelemmel a próbákat és szenvedéseket, amikor becs-

mérik, mellőzik, és hamis színben tüntetik fel őket. Végezzék tovább is hűségesen Istentől kapott feladatukat. Sose felejtsek el, hogy a próféták, az emberiség Megváltója és az apostolok is megadással viselték el a gyalázást és az üldözést az Igéért.”¹

ÖSSZEFOGLALÁS: A SZENTÍRÁS TEKINTÉLYE

1. Egyedül Isten ismeri a jövőt. Ő a Bibliában található összes információ forrása (Ézs 46:10; 2Tim 3:16).

2. Nem szabad elvárunk, hogy az emberek könnyen elfogadják a bibliai üzeneteket (Jn 15:18–19).

3. A posztmodern társadalom hajlik arra, hogy elutasítsa Isten Szavát, közönyös legyen iránta vagy megvesse, és helyette hamis elméleteket és filozófiákat fogadjon el (Jel 3:17).

4. A Biblia iránti tudatlanság odavezet, hogy az emberek bizonytalan vallási tapasztalatokat szereznek, és személyes érdekeik vezetik őket (Mt 7:21–23).

5. Isten Igéje örökre megmarad, annak ellenére, hogy az emberek megvetik, sőt időnként meg is semmisítik egyes példányait (Mt 24:35).

6. A Biblia a legfőbb tekintély. Ezért jól tesszük, ha figyelünk üzenetére (Zsolt 119:160).

Javaslatok az imára:

1. Imádkozzunk, hogy az Úr segítsen megérteni, hogyan lehetünk még tiszteltelesebbek és engedelmesebbek Igéje iránt!
2. Imádkozzunk, hogy az Úr segítse egyházát hűségesnek maradni Igéjéhez, miközben megosztjuk másokkal vég idej üzenetét!
3. Imádkozzunk azokért a családtagjainkért és barátainkért, akik még ezután fogják megérteni és elfogadni a Szentírás tekintélyét!

1. Ellen G. White: *Próféták és királyok*. Budapest, 1995, Advent Kiadó, 272–273. o.

Alejandro Medina Villareal, gyülekezeti lelkes a mexikói Villahermosában

Hogyan olvassuk a Szentírást?

„Ekkor így szóltak egymáshoz: Hát nem gerjedezett-e a szívünk, amikor beszélt velünk az úton, és magyarázta az Írásokat?” (Lk 24:32)

FELIX H. CORTEZ

Az egyik dolog, ami a Bibliában nagyon lesújtó módon hat rám, az, amikor arról olvasok, hogy a tanítványok mennyire elkeseredtek Jézus kereszthalálakor. Ha belegondolunk, mi magunk is megdöbbenünk.

Szolgálat során Jézus világosan, félreérthetetlenül megfogalmazta, hogy meg fogják Őt ölni, de feltámad a halálból.¹ A keresztt azonban mégis meglepetésként érte a tanítványokat, és amikor a Megváltó feltámadt, nem hitték el! Hogyan történhetett ez meg?

Amikor ezen gondolkodom, be kell vallanom magamnak: az zavar nagyon, hogy úgy érzem, ez velem is ugyanígy megtörténhet. A jó hír azonban az, hogy nem feltétlenül. Az emmausi úton Jézus elmagyarázta, hogyan kell olvasnunk a Bibliát.

HIGGY A BIBLIÁBAN!

Jézus elmagyarázta, hogy a tanítványok azért nem értették Őt, mert nem hittek (Lk 24:25). Az Isten Szavába vetett hit az első lépés a megértés felé (Zsid 11:3).

A Biblia olvasói közül egyesek inkább az egyházba, vagy az egyház vezetőibe vetik a bizalmukat. Örömmel veszik, hogy ők gondolkodnak helyettük is, és elmondják nekik, mit jelent a Biblia. Néhányan kényelemből viselkednek így, míg mások úgy gondolják, hogy a Bibliának van valamilyen rejtett, spirituális üzenete, amit csak a kevés kiválasztott érthet meg. Ez az allegória alapja.

Például Clairvaux-i [ejtsd „klervói”] Bernát, a francia apát, aki a 12. században élt, írt egy prédikációt a menyasszony fogairól Énekek éneke 4:2 alapján. Úgy érvelt, hogy ezek a fogak a kolostor magasabb, illetve alacsonyabb rendű szerzeteseit jelképezik. Prédikációja lenyűgöző, de semmi köze Énekek éneke 4:2 eredeti jelentéséhez.

Hasonló történik ma is, amikor a prédikátorok oly módon értelmezik a Szentírást, ami teljesen eltér az adott szakasz eredeti jelentésétől. Az allegória többet árul el a magyarázó képességeiről és az általa terjeszteni kívánt gondolatokról, mint a szakasz valódi jelentéséről. Ezáltal emberekbe helyezük bizalmunkat, és őket magasztaljuk fel.

A Biblia azonban azt mondja, hogy Ő mindenkinek adta Igéjét, és mindenki megértheti azt, még a gyermekek is (Mt 11:25–26; Jn 7:17; 2Tim 3:14–17).

Más olvasók az emberi logikában bízhatnak. Igen, Isten adta nekünk az érvelés képességét, és azt szeretné, ha a vele való kapcsolatban használnánk is ezt (vö.: Ézs 1:18). Egyesek számára azonban a logika semlegesíti Isten Igéjének erejét. Amikor egy bibliai kitétel nem felel meg tökéletesen az emberi logikának, akkor félreleteszik, tévedésnek bélyegzik, ami valahogy becsúszott a Bibliába. Isten azonban nagyobb, mint képességünk, hogy megértsük Őt. Arra van szükségünk, hogy mindeképp bízunk benne (Mt 22:29–32; vö.: 1Kor 1:18–25).

Mások önmagukban bízhatnak. Értik a szavakat, de elfelejtik a szövegösszefüggést és a szakasz eredeti szándékát, így akaratlanul is ők maguk lesznek a magyarázat döntő tényezői.

Például, mit üzen 1Pt 2:21 verse, amikor azt mondja, hogy Jézus példát hagyott nekünk, hogy az Ő lábnyomában járjunk? Ha figyelmen kívül hagyjuk a szövegösszefüggést, akkor ez a szakasz jelentheti azt, hogy olyan ruhákat kell hordanunk, amelyeket Jézus viselt, egyedülállóként kell élnünk, mint ahogy Ő élt, és hasonlók, amiket éppen a magyarázó helyesnek tart közvetíteni.

A szakasz üzenete azonban világos. Isten azt akarta mondani, hogy ne kövessünk el bűnt, ne szidalmazzuk a másikat, és ne fenyegezzük, ha rosszul bánik velünk. Ha figyelmen kívül hagyjuk a szövegösszefüggést a Szentírás értelmezésekor, a magyarázat döntő tényezői mi magunk leszünk.

Megint mások teljesen feladták már a hitet. Mivel annyira bosszantja őket

A Biblia azt mondja, hogy Isten mindenkinek adta Igéjét, és mindenki megértheti azt, még a gyermekek is.

a sokféle magyarázat, arra a következtetésre jutottak, hogy senkinél nincs igazság. A Szentírás azonban azt mondja, hogy a Szentlélek elvezet bennünket minden igazságra (Jn 16:13).

Isten arra vágyik, hogy belé helyezzük a bizalmunkat, ne az egyházba, vezetőibe, az emberi logikába vagy önmagunkba, mert mindnyájan gyarló emberi lények vagyunk.

OLVASSUK A TELJES SZENTÍRÁST!

Jézus halála azért is érte meglepetésként a tanítványokat, mert nem olvasták az akkori Szentírás minden részletét. Csak azokra összpontosítottak, amik tetszésükre voltak. A tanítványok szerették az Ember Fia címet, mert az úgy azonosította be Jézust, mint Dán 7:13–14 mennyei szereplőjét, aki megkapja azt az uralmat és birodalmat, aminek sohasem lesz vége.

A Szentírás azonban arról is beszélt, hogy a Messiás meg fog halni az emberek bűneiért (Ézsaiás 53) és levágtatik (Dán 9:26). A tanítványok „nem értették” ezeket a szakaszokat, illetve Jézus figyelemzetéseit, mert azok ellentétesek voltak azzal, amiben hittek, és amire vágytak. Nem volt „fülük a hallásra”.

Jézus ellenben „Mózesztől és valamennyi prófétától kezdve elmagyarázta nekik mindazt, amelyek felőle megírtak az Írásokban” (Lk 24:26). Nekünk is ugyanezt kell tennünk. Olvasni a teljes Írást azt jelenti, hogy kérjük Istent: adjon fület a hallásra, hogy értsük az egész Szentírást, még azokat a szakaszokat is, amelyekről azt szeretnénk, bár ne lennének igazak, vagy amik egyszerűen nem tetszenek.

VIGYÜK ÁT A GYAKORLATBA, AMIT TANULTUNK!

Az engedelmség a Szentírás megértésének utolsó lépése. Jézus azt mondta, akik hajlandóak cselekedni az Isten akaratát, azok tudni fogják az igazságot (Jn 7:17). Ugyanez történt a tanítványokkal is az Emmausba vezető úton. Amikor kérlelték Jézust, hogy maradjon náluk, utalva ezzel arra, hogy elfogadták az üzenetet, és többet akarnak hallani, „szemeik megnyíltak” és felismerték Őt (Lk 24:31).

Ennek az ellenkezője is igaz. Akik „nem fogadták be az igazságnak szeretetét”, a hitetés csapdáiba esnek a vég idején (2Thessz 2:9–12; vö.: 2Tim 4:3–4).

A megértés nem egy meghatározott hely, ahová megérkezünk, hanem út, amelyen elindulunk. Az Istennel való

bensőséges kapcsolat egy olyan élet gyümölcse, mely vállalja a kockázatot, hogy mindig követi az Ő tanácsát, végül pedig eljut arra a bizonyosságra, hogy az Ő Szava igaz, ígéretei pedig biztosak. Amikor a tanítványok megtapasztalták ezt, már nem akartak csendben maradni. Akárcsak az emmausi úton haladó tanítványok.

Javaslatok az imára:

1. Imádkozzunk, hogy az Úr adjon nekünk „fület a hallásra”, és készséget, hogy alkalmazzuk is mindazt, amit tanulunk a Szentírásból!
2. Imádkozzunk, hogy mint hitközösség nyíltan Isten Igéjébe tudjuk vetni bizalmunkat!
3. Mi, adventisták, különleges küldetésünknek érezzük, hogy segítsünk másoknak megismerni a hármias angyali üzenetet. Imádkozzunk, hogy alkalmazni tudjuk a teljes Írás tanulmányozásának elvét, miközben a Szentírás megértésére és tanítására törekszünk!

1. Első jövendölés: Mk 8:31 és párhuzamos részei.
Második jövendölés: Mk 9:31 és párhuzamos részei.
A harmadik már az utolsó út volt Jeruzsálemben: Mk 10:32–34 és párhuzamos részei. Lásd még Jn 12:23, 27; 13:1; 16:4, 21, 32, 17:1.

Felix H. Cortez, az újtestamentumi irodalom professzora és a teológiai mesterképzés programjának igazgatója a Hetednap Adventista Teológiai Szemináriumban (Andrews Egyetem, Berrien Spring, Egyesült Államok)

Kedd

Milyen változást hoz a Szentírás?

Hogyan ismerhetnénk Istent, ha nem ismerjük a történetét a Bibliából?

KAREN HOLFORD

A férjem új otthon keres ifjú családunknak. Kisgyermekünk van, az új város pedig messze van. Így hát Bernie egyedül keres. Próbálja az én szememmel nézni a házakat. Minden szobát gondosan megvizsgál, elképzeli ott a közös életünket. Elég nagy a konyha? Biztonságos az udvar a kicsiknek? Mindenki boldog lesz ott?

14 évnyi házasság és hét különböző otthon után Bernie már pontosan tudja, mit szeretek. Tudja, mit fogok értékelni abban a lakásban, mi fog zavarni, és mi az, amit meg tudunk változtatni.

Végül Bernie megtalálja az otthon, ahol a családunk élni, szeretni, nevetni, sírni és tanulni fog az elkövetkező 11 évben. Izgalmas pillanat, amikor végigvezet otthonunk helyiségein. Láthatom, hogy mindent az én szememmel vizsgált meg. Igaz, hogy sok liter falfestékre és egy alapos sikálásra lesz szükség, de máskülönben tökéletes. Gondos megfontolás utáni döntése annak alapján született meg, amit tudott rólam abból, hogy velem élt, figyelt rám, közelről tanulmányozott közös életünk mindennapjaiban.

SZEMTŐL SZEMBEN A BONYOLULT DÖNTÉSEKKEL

Új otthon választani viszonylag egyszerű feladat. Az élet azonban tele van sokkal nagyobb kihívást jelentő döntésekkel. „A feleségemnek felajánlottam egy hároméves munkaszerződést külföldön. Évente kétszer jöhetne haza. De ha vállalja, fizetni tudnánk a gyermekeink tandíját. Jó ötlet lenne?” „Vajon elmenjünk úttörő misszionáriusnak?” „Szeretek egy csodálatos férfit! Hogyan tudhatnám meg, hogy Isten akarja-e ezt a házasságot?” „A férjem ver engem és a gyermekeket. Hogyan lehetnék biztonságban tőle?”

Hogyan hozhatjuk meg a legjobb döntéseket, amikor belegabalyodunk az egymásnak ellentmondó információk, hitvallások, ötletek hálójába? Tovább bonyolítja a dolgot, hogy az emberi szempontból „legjobb” döntések Isten szempontjából nem mindig a legjobbak.

MEGHÍVÁS BENSŐSÉGES KAPCSOLATRA ISTENNEL

A Biblia nem ad világos, lépésről lépésre követhető utasításokat életünk minden kihívására. Lehetetlen lenne kézikönyvet írni minden élethelyzetre a kezdet kezdetétől fogva egészen mostanáig. Az emberek, a kultúrák és a dilemmák együtt változnak a világgal.

A Biblia azonban sokkal gazdagabb és hasznosabb, mint egy önségítő életvezetési tanácsadó. Meghívás Istentől, hogy keressük Őt, és találjuk is meg minden történetben és helyzetben. A Biblia tele van szeretetteljes jellemének részletes képeivel. Ezek a pillanatképek olyanok, mint egy agyi képalkotó eljárás különálló kockái. Csak akkor tudjuk megépíteni az agy virtuális modelljét, és egységként értékelni azt, ha összerakjuk a képkockákat.

A Biblia segít felfedezni Isten szeretetteljes jellemének számos dimenzióját, és megérteni, milyen nagyon szeretne életünk középpontjában lenni; továbbá azt is, hogyan szeressük Őt és egymást.

Egyszer megkértük a gyermekeinket, hogy segítsenek összeállítani jelzőkből

A Biblia segít felfedezni Isten szeretetteljes jellemének számos dimenzióját, és megérteni, milyen nagyon szeretne életünk középpontjában lenni; továbbá azt is, hogyan szeressük Őt és egymást.

egy listát, amelyek Isten jellemét írják le. „Mindenható!” „Elfogadó!” „Bátor!” „Nagy-lelkű!” „Kreatív!” „Gondoskodó!” Próbáltuk olyan gyorsan papírra vetni a majd nem 200 szót, amilyen gyorsan kiabálták egymás után. A levegő szinte robbant körülöttünk az örömtől. Tudtuk, hogy Isten hihetetlen. Habár emberi szókincsünk nem volt megfelelő arra, hogy leírjuk csodálatos, dicsőséges voltát és szeretetét, mégis sokkal gazdagabb képet kaptunk lélegzetelállító Istenünkről.

SZEMTŐL SZEMBEN

„Az egész Biblia Isten dicsőségét mutatja be, mely megjelent Krisztusban – írta Ellen White. – Befogadni, hinni, engedelmessé válni: ez a jellem átalakulásának módja. Ez a komoly indíték, az ösztönző erő, ami élénkíti fizikai, értelmi, lelki erőinket, és helyes mederbe tereli életünket.”¹

Ha olvassuk a Bibliát, és Isten jellemére összpontosítunk, mely tökéletes kifejezésre jutott Jézus életében, szemtől szemben találjuk magunkat az univerzum összes szeretetének forrásával, és kezdünk átváltozni az Ő hasonlóságára. Minél közelebbi ismeretségbe kerülünk vele, annál közelebről halljuk hangját, mely irányítja az életünket.

A SZERETŐ ISTEN SZEMÉVEL

Minél bensőségesebben ismerjük Isten, annál mélyebben tapasztaljuk, mennyire szeret minket és mindenkit. Ha zűrzavaros életünket Isten szeretetteljes és türelmes szemszögéből nézzük, akkor valószínűbb, hogy bölcs döntéseket hozunk.

Amikor összetett és bonyolult élethelyzetekbe kerülünk, és fogalmunk sincs, mitévők legyünk, próbáljuk meg felsorolni magunkban a helyzet összes szereplőjének nevét. Aztán képzeljük el, hogy Isten szemével nézzük őket, beleértve önmagunkat is, majd tegyük fel a következő kérdéseket:

Milyen lelki, érzelmi, kapcsolati, fizikai szükségletei vannak ennek a személynek?

Hogyan tudnám a leginkább bemutatni neki Isten szeretetét?

Isten mely tulajdonsága segítene leginkább megoldani ezt a helyzetet?

A döntéseim, válaszaim közelebb hoznák-e a szereplőket az Úrhoz?

Ha imádkozva és elmélkedve gondoljuk át a bonyolult helyzetet, az átsegít a nehézségeken. Ne felejtsük el, még ha nem is a tökéletes döntést hozzuk meg, Isten akkor is szeret bennünket, és a legjobbat akarja számunkra. Továbbra is szeretetteljes terveit akarja megvalósítani életünkben a nem túl tökéletes döntéseinken keresztül, ahogy tette ezt Ábrahámval, Sárával, Hágárral, Józseffel és testvéreivel, Dáviddal és Betsabéval.

MINDEZEK KÖZÖTT PEDIG LEGNAGYOBB A SZERETET

Isten minden magasztos jellemvonása közül a szeretet a legnagyobb. „Szerettem, szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van, és mindaz, aki szeret, Istentől született, és ismeri Isten. Aki

nem szeret, nem ismerte meg Isten, mert Isten szeretet. ... Szerettem, ha így szeretett minket Isten, nekünk is szeretnünk kell egymást” (1Jn 4:7–11).

Legfőbb okunk arra, hogy közelről megismerkedjünk Istennel, az, hogy így megtapasztalhatjuk kedves, türelmes, megbocsátó, vigasztaló, elfogadó, bőkezű szeretetét, és mi is beleszerethetünk. Csakis ennek a tapasztalatnak az eredményeként lehetünk képesek másokkal is megosztani Isten szeretetét, és segíthetjük őket, hogy viszont szeressék Isten.

Amikor az élet elviselhetetlenül fájdalmas, és a szívünk összetörik, legnagyobb vigaszunk Isten szeretetteljes jellemének megtapasztalása. Felfedezzük, hogy Ő a legnagyobb együttérzéssel van irántunk tragédiáinkban és harcainkban (Zsolt 34:18). Tud minden könnyünkről (Zsolt 56:9), és megérti gyengeségeinket (Zsolt 103:13–18). Alig várja azt a napot, amikor vele lehetünk a mennyben, és letörölhet szemünkről minden könnyet (Jel 21:1–4).

Javaslatok az imára:

1. Imádkozzunk, hogy Isten segítsen meglátni, milyen szeretettel vezet el a válaszokhoz az Ő Igéjében, amikor hétköznapi életünk kérdéseire keressük a megoldást!
2. Kérjük Isten, hogy segítsen az Ő kép-mására formálódni, miközben szeretetére összpontosítunk Igéjében!
3. Miközben tanulmányozzuk az Ő Szavát, imádkozzunk, hogy az Úr nyilatkoztassa ki szeretetét személyesen nekünk, és ragyogtassa át ezt a szeretetet a mi életünkön keresztül másokra is!

1. Ellen G. White: Mind, Character and Personality [Értelem, jellem, személyiség]. Nashville, 1977, Southern Pub. Assn., 1. köt., 93–94. o.

Karen Holford szakképzett foglalkozás- és családterapeuta, valamint a rendszerszemléletű pszichoterápiában is jártas. Ő a Transzeurópai Divízió Családi Szolgáltatások Osztályának vezetője.

Szerda

A Szentírás kinyilatkoz- tatja Jézust

Az Ó- és Újszövetség egyaránt Krisztust mutatja be.

DAVID THOMAS

Hogyan mutatja be a Biblia Jézust? Időközben kiderül, hogy erre a kérdésre meglehetősen kiterjedt és érdekes választ kapunk. Ráadásul a válasz bátorító, és ott rejlik benne az életet megváltoztató lehetőség.

A leginkább magától értetődő helyek, ahol Jézust megpillanthatjuk, az evangéliumok, hiszen ott találunk róla sok történetet. Bárki, aki olvasta az evangéliumokat, tudja, hogy ott sok történetet fedezhetünk fel mindarról, amit Jézus tett és mondott. Ha közelebbről nézzük és megvizsgáljuk Jézus tetteit, sokat tanulhatunk róla. Abból is tanulhatunk, amit mondott. E két terület alapos tanulmányozásával megtudhatjuk, hogyan viselkedjünk. Lássuk hát, hogyan mutatja be nekünk a Biblia Jézust!

TÖRTÉNETE

Először is olvashatunk Jézusról elbeszéléseket. A Jézusról és a házasságtörésen kapott asszonyról szóló beszámoló például az egyik legismertebb történet róla. János evangéliuma 8. fejezetében találjuk. Ha gondosan megfigyeljük a szöveget, láthatjuk, hogy az írástudók és farizeusok az egész forgatókönyvet azért találták ki, hogy csapdába csalják Jézust.

A fejezetben ábrázolt jelenet nagyon feszült: a vádolók szigorú arca, az asszony halálfélelme és szégyene, a járókelők kíváncsisága, Jézus pedig a kör közepén – mind-mind hozzájárul ehhez.

A történet legnagyobb csattanója Jézus válasza az asszonynak, ami már egészen a végén hangzik el. Nem kárhoztatja őt, nem szidja meg, nem mutat rá a bűneire, nem leli örömét abban, hogy vétkeiket sorolja. Nem közösíti ki mint olyat, aki ne lenne méltó tovább a közösségen belüli életre. Ehelyett nagyon kedvesen szól hozzá. Meg szeretné menteni, és ennek ér-

dekében mindent megtesz. Ragaszkodik a legkedvezőbb magatartáshoz, amivel felemelheti az asszonyt egy sokkal neme-
sebb szintre – arra a szintre, melyet Isten a kezdet kezdetén szánt az embernek.

Ellen White megható szavakkal ír a *Jézus élete* című könyvben arról, hogy milyen hatással volt Jézus jósága az asszonyra: „Szíve felolvadt, Jézus lábához vetette magát, zokogással fejezte ki há-
lás szeretetét, keserű könnyek között vallotta meg bűneit. Új élet kezdete volt ez számára – a tisztaság, a béke és az Istennek szentelt élet kezdete.”¹

Ebből a történetből nemcsak azt tudjuk meg, hogyan viselkedett Jézus, ha igazságtalanságot látott, de azt is, hogyan oldotta meg úgy a helyzetet, hogy lehetőleg mindenki felé a megmentő szeretetet tanúsítsa. Megtudjuk, hogy a kedvesség gyakran megnyitja az átalakulás útját. Megismerjük Jézus életet átalakító hatalmát is, továbbá azt, hogy mindig keresi ennek a lehetőségét és módjait.

SZAVAI

Másodszor, megnézhetjük közelebbről Jézus mondásait, amelyeket az evangéliumok jegyeznek fel. Most összpontosítsunk inkább Jézus tömör, velős mondásaira a hosszabb beszédek helyett. Egy példa a sok közül: „A jó ember az ő szívének jó kincséből hoz elő jót; és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincséből hoz elő gonoszt: mert a szívnek teljességéből szól az ő szája” (Lk 6:45).

Íme egy alapvető igazság az életről: amit az ember legbensőbb lényében, a szívében raktároz el, az előbb-utóbb nyilvánvaló lesz mások előtt is. Ha abban erősítjük magunkat, hogy kedvesek és igazságosak legyünk, az fog kijönni belőlünk. Ha a rossznak és a gonosz dolgoknak adjuk át magunkat, akkor arról fog tanúskodni az életünk. Azt mondani sem kell, hogy akik Isten országába vágnak, azok gondosan megválasztják, mire szánják az idejüket és a figyelmüket, mert ezek a dolgok végül átformálnak bennünket.

ÖNAZONOSSÁGA

Harmadszor, abból is sokat tanulhatunk Jézusról, ha megfigyeljük, mit mondott önmagáról. Az alábbi kijelentések azért nagyon fontosak, mert ezek alap-

ján megtudhatjuk, mit gondolt Jézus önmagáról. Elég sok van ezekből a személyes megjegyzésekből, különösen János evangéliumában.

Jn 5:17 versében ezt mondja Jézus: „Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom.” Nos, ezért a zsidó vezetők még inkább meg akarták ölni, nem azért, mert szerintük elvetette a szombatot, hanem azért, mert Istent az Ő Atyjának szólította, ezáltal egyenlővé tette magát vele. Ez egy nagyon világos kijelentés, amit Jézus önmagáról tett. Ha olvassuk, közvetlenül tőle tudhatjuk meg, ki volt Ő.

Jézus elmondja, hogy Ő nem egy hétköznapi ember, mint mi mindnyájan. Ő közvetlen összeköttetésben van az örökkévalósággal, Istennel, akit Atyjának szólít. Jézus komolyan gondolta, hogy Ő Isten, ez világosan látszik hallgatói megnyilvánulásaiából. Nagyon is jól értették, miről beszél, és úgy gondolták, hogy önmagáról adott jellemzése istenkáromlás, és annyira megbotránkoztató, hogy meg akarták Őt ölni.

Ez az önmagáról tett kijelentés az egyik bizonyíték, ami alátámasztja Jézus isteni voltába vetett keresztény hitünket. Olyan igazság, ami nélkülözhetetlen tulajdonság, illetve képesség ahhoz, hogy Megváltónk lehessen.

BESZÉDEI

Negyedszer, a Bibliában feljegyzett, hosszabb tanításaiából is sokat tanulhatunk Jézusról. Számos tanítását példázat formájában mondta el, sokat ezek közül manapság is igen jól ismerünk. Az egyik, amely nem annyira ismert, szintén csodálatos tanulságot tartalmaz. Lk 18:1–8-ban találjuk.

A példázat egy özvegyasszonyról szól, a társadalom peremén élő személyről, és egy bíróról, aki igazságtalannak bizonyult. A bíró nem volt hajlandó igazságot szolgáltatni az özvegynek, ezért ő, hogy kijárja igazát, folyton visszament a bíróhoz, kéréssel, hogy döntsön a javára, mígnem a bíró, csak hogy megszabaduljon tőle, kedvezett neki.

Ez egy érdekes példázat, nemcsak amiatt, mert meg meri említeni a magas pozícióban lévő, hatalommal bíró személyek által elkövetett méltánytalanságokat, de azért is, mert komoly leckét tanít a szembeállítás eszközével. Az üzenet

Akik Isten országába vágnak, azok gondosan megválasztják, mire szánják az idejüket és a figyelmüket, mert ezek a dolgok végül átformálnak bennünket.

az, hogy ne legyünk olyanok, mint a bíró, hanem inkább olyanok, mint az özvegyasszony. A tanulság pedig? Ezt már a példázat elején olvashatjuk: „Mindig imádkozni kell, és meg nem restülni” (1. v.).

Ebből a példázatból megtanuljuk, hogy a kitarás, az állhatatosság olyan tulajdonság, amelyet Jézus igen nagyra értékel. Bátorítást kapunk, hogy ha ráneveljük magunkat az állhatatosságra, az áldásunkra válik, miközben az élet görgyös útját járjuk itt, a Föld bolygón. Gyakran egészen jelentéktelen problémák is kételkedésre és panaszkodásra készítenek, és azon kezdünk aggódni, vajon Isten gondoskodik-e még rólunk. Itt pedig azt láthatjuk, hogy az ima és a kitarás nagyszerű páros, ami segít abban, hogy mindent elviseljünk. Ez a példázat és Jézus többi tanítása segít jobban megismernünk Őt.

Ugyanilyen alaposan tanulmányozhatnánk Jézus számos egyéb példázatát is, de mi tovább keressük a választ eredeti kérdésünkre: „Hogyan mutatja be a Biblia Jézust?”

MÁSOK BIZONYÁGTÉTELE

Ötödször, azon keresztül is sokat tanulhatunk Jézusról, ha megnézzük azok beszámolóit, akik együtt voltak vele, a környezetében éltek, következőképpen valamilyen véleményt kialakítottak róla. Ez a bizonyíték jelentőségteljes, mert azoktól származik, akik jelen voltak, és találkoztak Jézussal a való életben.

Az egyik alapos és lenyűgöző megjegyzés ebben a vonatkozásban a Jánosé, a szeretett tanítványé Jn 1:1–3 verseiben.

Gyakran egészen jelentéktelen problémák is kételkedésre és panaszkodásra készítenek, és azon kezdünk aggódni, vajon Isten gondoskodik-e még rólunk.

Sokak számára ez a megfogalmazás jelent némi kihívást, mert a nyelvezete kissé csavarosnak tűnik. De hatalmas horderejű igazságot fogalmaz meg: „Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige” (Jn 1:1).

János, aki Jézussal volt, látta Őt dolgozni, hallgatta tanításait, és mindezt megvizsgálta a Szentírás már létező részeinek fényében, arra a figyelemreméltó következtetésre jutott, hogy Jézus Isten volt. Olyasvalami ez, ami szembemegy mindennel, amit normálisnak tartunk. A bizonyítékok azonban olyan alaposak voltak, hogy János elkerülhetetlenül erre a következtetésre jutott.

Ebből az epizódból sokat tanulunk Jézusról. Ő nem csak egy volt az emberek közül. Isten Fia volt, hogy saját szavaival éljünk. Ezt világosan értették azok, akik kapcsolatban voltak vele.

A fent említett módszerek, amelyeket azt kutatva tekintettünk át, hogy hogyan nyilatkoztatja ki a Biblia Jézust, könnyen követhetőek voltak, hiszen elég nyilvánvaló és világos eszközökkel tanítanak Jézusról.

PRÓFÉCIÁI

Végül elérkeztünk egy olyan helyhez a Szentírásban, ahol szintén tanulhatunk Jézusról, viszont kicsit bonyolultabb módon, ugyanakkor mélyebb bepillantást nyerve. A Szabadítóról vagy Messiásról szóló beszélgetésből következik ez a téma.

A keresztények állítják, hogy Jézus személyében teljesedett sok különféle, az eljövendő Messiásról szóló ószövetségi ígéret. Ha összekapcsoljuk Jézust ezekkel az ígéretekkel, lenyűgöző mennyiségű adatunk lesz. Van köztük, ami viszszaemlékeztet egészen Mózes első könyvéig, ahol Isten az első ígéretet tette Ádámnak és Évának, miután vétkeztek: olyan ígéretet, ami áttételesen szól hozzájuk az átkon keresztül, amit a kígyó kapott: „És ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod között, és az ő magva között: az neked fejedre tapos,

te pedig annak sarkát mardosod” (1Móz 3:15).

Itt találjuk meg csírájában a sok ígéret közül az elsőt, ami arról szól, hogy Jézus által szabadulást nyerhetünk a bűn átkától.

A Szentírás tehát sokféleképpen tanít bennünket Jézusról. A Biblia monumentális könyv, tele számtalan gondolati szállal, központi témája viszont csak egy: Isten határozottan belépett a történelembe Jézus Krisztus személye által, akin keresztül megváltásunk van. Legyünk azok között, akik állhatatosan hisznek benne!

Javaslatok az imára:

1. Imádkozzunk azért, hogy kitaróan tudjunk olvasni Jézusról az Ő Igéjében, s így megismerjük Megváltónkat!
2. Imádkozzunk azért, hogy vágyjunk azzal a szándékkal tanulmányozni a Bibliát, hogy több ismeretet szerezzünk Jézusról!
3. Imádkozzunk azért, hogy Jézus szeretete indítson arra, hogy beszéljünk másoknak róla!

1. Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 390. o.

David Thomas (D. Min), a Walla Walla Egyetem teológia karának dékánja (College Place, Washington, Egyesült Államok)

A 2018-as imaheti gyűjtés

Az imaheti gyűjtés egyházunk immár hagyománnyá fejlődött szokása. Ez a gyűjtés – a szombatiskolai gyűjtéssel együtt – az Adventista Egyház világszintű missziós tevékenységei anyagi támogatásának gerincoszlopa. A Biblia alapján a tizedet főként a lelkészek fizetésére és képzésére, valamint az uniók és egyházterületek tevékenységeinek anyagi támogatására használják. Azonban számos országban a helyileg begyűjtött összegek nem elegendők a missziós kihívások fedezésére. Ez a helyzet a Közel-Keleten, Afrikában és egyes ázsiai országokban. Ez oknál fogva az imaheti adományok közel 100 éve világszintű missziómunkánk anyagi támogatásának nélkülözhetetlen részét képezik. Ezért sem tehetem meg, hogy ne köszönjem meg nektek nagylelkű anyagi támogatásokat.

A Bibliában különböző igehelyeket találunk, amelyek arra hívnak bennünket, hogy hozzuk el Istennek adományainkat. Közülük az első 2Móz 25:1-2 verseiben található. Isten megparancsolja Mózesnek, hogy szervezen adománygyűjtést. Mivel a mindenség Teremtőjének nincs szüksége népe anyagi támogatására, arra a következtetésre juthatunk, hogy ezek az adományok nem kizárólag a Szentély felépítésének támogatását szolgálták. Érdemes megemlíteni, hogy a Törvény adása után ez Isten első beszéde Mózeshez, amikor a Sínai-hegyre hívta őt. A Szentély felépítésére vonatkozó utasítások kijelentésének kezdetén Isten ismételten kije-

lenti, hogy az önkéntes ajándék lesz. „Mindenkinek, akit a szíve indítja, és akit lelke hajt vala” (2Móz 35:21) elhívott, hogy részt vegyen ezen a gyűjtésen. Isten azt szeretné, ha az adományozás szívből jönne, és nem csupán pénzügyi tranzakció lenne. Így tehát, amint Izrael népének ajándéka az egyiptomi rabságból való szabadulásért érzett hálának, valamint Isten velük kötött szövetségének kifejezése volt, a mi ajándékaink is a Jézus Krisztus általi megváltásért és Isten irántunk tanúsított jóindulatáért érzett hálánkat fejezik ki. Mivel Istenben bízunk, nem kell mindent megtartanunk saját részünkre, mert tudjuk, hogy Isten, aki annyit tett értünk, a jövőben is gondunkat viseli majd.

Azonban ebben az ígérésben Isten megemlíti egy másik célt is, amit szem előtt tart, amikor felhív az ajándékozásra. 2Móz 25:8 versében azt olvassuk, hogy Izrael népének önszántából kellett elhoznia ezeket

A gyakorlati jótékonyság lelki életet nyújt majd az igazság névleges vallójának, aki jelenleg lelki sötétségét siratja.

az ajándékokat a „szent hajlék” építésére, hogy Ő velük lakozhasson. Bizonyos értelemben ez annak tűnik, mintha Istennek szüksége volna népe ajándékaira ahhoz, hogy közöttük lakozhasson. De nem pontosan ez az önfeláldozás, az érdek nélküli segítség von bennünket közelebb Isten természetéhez? Jézus nem tekintette zsákmánynak a mennyben betöltött magas pozícióját, hanem amint Pál apostol is mondja Filippi 2:7 versében, „önmagát megüresíté, szolgáló formát vévén föl” azért, hogy megmentse bennünket. Ugyanezt a magatartást szeretné Isten fellelni bennünk is. Azt szeretné, hogy működjunk együtt vele annak érdekében, hogy mások is élvezhessék Isten életükben való jelenlétének tapasztalatát. Ellen White kijelentette: „A sáfárság gondolatának gyakorlati hatással kellene lennie Isten egész népére. (...) A gyakorlati jótékonyság lelki életet nyújt majd az igazság névleges vallójának, aki jelenleg lelki sötétségét siratja. A pénzisten önző, irigy imádóiból Krisztus buzgó, hű munkatársaivá alakítja őket a bűnösök megmentésében.” (*Bizonyosságtételek*, 3. köt. 387. o.)

Csodálatos Istenünk van, aki mindenben, amit tesz, teremtményei jólétét és áldását tartja szem előtt. Ilyen értelemben előre köszönetet mondok nektek ajándékaitokért, és teljes szívemből kívánom számotokra Isten bőséges áldásait.

Norbert Zens,
az Inter-Európai Divízió kincstárnoka

Reményt hinteni a reménytelen világban

Jelen szenvedéseink nem hasonlíthatók
a jövőbeni dicsőséghez

KELDIE PAROSCHI

Tudván, hogy halála közel, Mózes a Nébó-hegy tetején állt, és nézte az Ígéret Földjét. Láthatta a termékeny rónákat és szőlőskerteket. Minden pontosan olyan volt, amilyennek Isten megígérte. Mózes látta a nép egyiptomi szenvedését, a durva bánásmódot, és úgy döntött, engedelmeskedik Isten hívásának, és kivezeti a népet a rabszolgaságból. Lemondott fényűző életéről, az Egyiptomban rá váró ígéretes kilátásokról, „inkább választván az Isten népével való együtt nyomorgást, mint a bűnnek ideig-óráig való gyönyörűségét” (Zsid 11:25). Szerepny pásztoraként szolgált, majd sok éven át türelmesen viselte az izraeliták panaszkodását. Most pedig egyedül nézett szembe a halállal, tudván, hogy sosem fog belépni az Ígéret Földjére, hogy lássa Isten Izraelnek adott ígéretének teljesedését. Szinte úgy látszott, hogy áldozatokkal és nehézségekkel teli élete hiábavaló volt. Mély szomorúság töltötte el.¹

Amit Mózes érzett abban a pillanatban, az tükrözött mindent, ami alapvetően rossz ebben a világban. Úgy tűnik, bármilyen keményen próbálkozunk is, az emberek menthetetlenül hálátlanok. Még mindig tehetetlenül kell szemlél-nünk, ahogy szeretteink szenvednek. Végül pedig jön kérlelhetetlen ellenségünk, a halál.

Hála Istennek, a Biblia továbbra is a dicsőséges reménység sugarával ragyogja be világunkat.

A BŰN ZSOLDJA

A Biblia Isten mesterművének csodálatos beszámolójával kezdődik. Mindent zseniálisan teremtett meg, a világban összhang uralkodott. Az Édenben nem is hallottak a szenvedésről és a halálról. Az emberiség szabadsága attól függött, hűséges marad-e Istenhez: ha úgy döntenek, hogy engedetlenek lesznek, szenvedés és halál lesz az osztályrészük (1Móz 2:16–17; Péld 16:25; Jak 1:15). Ádámot és Évát kitiltották a kertből, és velük együtt az egész teremtettségre rátelepedett a bűn és a romlás (1Móz 3:16–24; Róm 8:20–22). Mi, a leszármazottaik is ennek következtében szenvedünk (Róm 5:18).

A Szentírás megerősít abban, hogy a halál nem az élet normális vagy természetes velejárója. Éppen ellenkezőleg: a halál ellentétes a természetessel. Semmiképp nincs helye Isten tökéletes világában. Isten alkot, és leheletével létrehozza az életet (1Móz 2:7; Jób 33:4; Ez 37:5), a halál viszont visszafordítja, és elpusztítja azt. A betegségek, háborúk, éhínségek a bűn fájdalmas következményei, és végül halálhoz vezetnek. Ádám – miután vétkezett – megengedte Sátánnak, hogy bitorolja a helyét mint a világ fejedelme (Jób 1:6; Mt 4:8–9; 2Kor 4:4). És mivel „a bűn zsoldja a halál” (Róm 6:23), Sátán úgy vélte, joga van „mind-

Isten a bűn megjelenésétől kezdve újra meg újra ígéretet tett arra, hogy megszabadít minket a bűn és a halál köteleitől.

azokat, akik a sírban vannak, foglyaiként követelni”². Sikertelenül próbált Mózest Isten elleni bűnre vinnie, ami miatt elveszítette azt a jogát, hogy belépjen az Ígéret Földjére (4Móz 20:8–12). De amikor Sátán megjelent a színen, hogy magának követelje Mózes testét, Krisztus közbelépett (Júd 9).

ISTEN AJÁNDÉKA

Mózest Istenbe vetett hite bátorította, így tudta elviselni a nehézségeket a pusztában. Isten erejének és hatalmának számtalan csodáját látta, tudta, hogy Isten hűségesen állja a szavát. Isten a bűn megjelenésétől kezdve újra meg újra ígéretet tett arra, hogy megszabadít minket a bűn és a halál köteleitől, és bizonyítékát adta: van is hatalma ahhoz, hogy ígéretét teljesítse (5Móz 7:9; Zsid 10:23). Izsák megszületett Ábrahám és Sára idős kora ellenére (1Móz 12:2; 21:2–3). Izraelt csodálatos módon kivette Egyiptomból, és száraz lábbal átkelhettek a Vörös-tengeren (2Móz 2:23–25; 14:29). Gondoskodott róluk 40 évig a pusztában, naponta táplálta őket manával (5Móz 8:1–10). Számtalanszor se-

gítette őket győzelemre a csatában Józsué, Debóra, Gedeon és mások által.

Annak legnagyobb bizonyítéka azonban, hogy Isten be tudja váltani ígéretét, maga Jézus volt. Az Ótestamentum számos szakasza mutat előre a Messiásra, beleértve az Ádám és Éva bukása utáni első ígéretet is (1Móz 3:15; 4Móz 24:17; 5Móz 18:15; Ésaías 53). Jézus szolgálata bepillantást nyújtott abba, hogy Istennek hatalma van a bűn és a halál felett. Csodái bizonyították, hogy helyreállítja a betegségtől és szenvedéstől sújtott emberek életerejét. A démonok kiűzése pedig azt mutatta, hogy hatalma van a gonosz erők felett.

A bűn és a halál teljes súlya azonban a kereszten vált nyilvánvalóvá. Jézus, az Isten büntelen Fia vette magára az egész világ bűneit. Egyedül halt meg, mert ösztört az Atyától való teljes elszakadás súlya alatt. Ám a harmadik napon feltámadt, bizonyította a halál feletti hatalmát, és az örök élet dicsőségébe öltözött, amit Isten gyermekei számára akar adni.

Jézus feltámadása hitünk alapja. Ha nem támadt volna fel a halálból, nem lenne okunk hinni a jobb jövőben (Jn 11:25–26; 1Kor 15:13–26). De mivel legyőzte a halált, biztosak lehetünk abban, hogy Krisztus visszatér, ahogy ígérte, hogy visszaállítsa e világ eredeti dicsőségét. Azon a napon „az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak” (Jel 21:4; vö.: 1Kor 15:51–53).

Mózes hitt Isten ígéretében. Tudta, hogy e világ szenvedései nem is hasonlíthatók a dicsőséges jövőhöz, amit Isten készített nekünk. Emiatt maradt hűséges mindvégig. És bár nem léphetett be Kánaánba, Krisztus az Ő gyermekeként kérte ki őt az ellenség kezéből, és örök élettel áldotta meg (Zsid 11:26; vö.: Róm 8:18).

GYAKOROLNI A REMÉNYSÉGET

Világunkban a bűn, a szenvedés és a halál a „normális” jelenség. Mégis biz-

tosak lehetünk abban, hogy Isten megtartja ígéretét, újjáteremt mindent, és örökre eltörli a fájdalmat és a halált. Bár nem kell kétségbeesnünk, ölbe tett kézzel sem várhatjuk, hogy Isten közbeavatkozzon. Élünk úgy, hogy tekintetünket a jövőre szegezzük, de tegyük meg kötelességünket a jelenben.

Ebbe beletartozik az, hogy nyitott szemmel járunk, meglátjuk a körülöttünk élők szenvedését, biztatjuk őket, hogy a vállunkon kisérik magukat. Az is beletartozik, hogy hűségesek maradjunk Isten törvényéhez, és bízunk abban, hogy „az Úrnak félelme életre visz” (Péld 19:23; vö.: 12:28).

Végül azt is jelenti, hogy minden körülöttünk élővel megosztjuk a megváltás jó hírért és dicsőséges reménységünket. E reményteljes üzenet nélkül bármilyen nemes erőfeszítéseket tesznek is az emberek, útjuk csak a sírba vezet. De mi lelkesen hirdethetjük Krisztus győzelmét a halál felett! A belé vetett hittel bizalommal élhetünk a mában, tudván, hogy az Ígéret Földje vár ránk.

Javaslatok az imára:

1. Imádkozunk, hogy a Jézusba vetett reménység fellángoljon a szívünkben!
2. Kérjük Istent, hogy segítsen mindennap megosztani valakivel a reménységünket!
3. Imádkozunk misszionáriusainkért világszerte, valamint gyülekezeteinkért is, hogy gyakorlati módon tudjuk hirdetni reménységünket másoknak!

1. Lásd Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták* c. könyvének 43. fejezetét. Budapest, Advent Kiadó, 1999, 439–448. o.

2. Uo., 445–446. o.

Keldie Paroschi, aki eredetileg a braziliai São Paulóból származik, az ottani adventista egyetemen szerezte teológiai BA diplomáját (Adventist University Centre of São Paulo). Jelenleg az MA fokozat megszerzéséért tanul az Andrews Egyetemen (Egyesült Államok).

A jó ítélő- kéesség elsajátítása

Ha a Szentírást tanulmányozzuk, megtanulunk bölcs döntéseket hozni.

VANDERLEI DORNELES DA SILVA

Kamaszkoromban láttam egy meghökkentő falfrókát: „Nekem kevés a szabadság. Amire én vágyom, annak még nincs neve.”

Úgy tűnik, világunk elérte a relativizmus szélső határait. Az emberek arra vágyanak, hogy vége legyen minden tekintélynek és hagyománynak. Sokan meg akarják változtatni még saját testüket is. A pluralizmus pedig erősíti a Szentírás számtalan értelmezési lehetőségét. A posztmodern teológiák megpróbálják leszerelni az elnyomó társadalmi berendezkedéseket, amikről úgy vélik, hogy a Biblia támogatja őket, és széles körben hirdetik az emancipációt. Az emberi vélemények váltak uralkodóvá az isteni igazság ismeretének kárára.

Ebben a korban, amelyben minden viszonylagos, megtudhatjuk-e még, mi a jó és mi a rossz?

ISTEN ISMERETE

Hóseás prófétált az északi királyság, Izrael ellen, mielőtt az elesett volna Kr. e. 722-ben. Izrael megtörte szövetségét Istennel, és a bálványimádás mély válságba sodorta a nemzetet. A Jeroboám által készített aranyborjúk imádata (1Királyok 12; Hós 8:5–6; 10:5) erkölcstelenségre ösztönzött, ahogy az a Sínai-hegynél is történt (2Móz 32:6–7).

Ebben a válságban az Úr figyelmezteti Samáriát: „Meglakol Samária, mert dacolt Istenével. Fegyver által hullanak el” (Hós 14:1, ÚRK). Izrael bukását három fő tulajdonságának köszönheti: „Nincs igazság, nincs szeretet és nincs istenismeret” (Hós 4:1, ÚRK); hiányzik „a tudomány”, mert elhanyagolják Isten törvényét (Zsolt 119:66), és „az Úr félelme” (Péld 1:7, 2:5).

Isten az Ő kegyelme által helyreállítást ígér. A fogság olyan lesz, mint a „puszta”, ahol Isten szólhat gyermekei szívéhez (Hós 2:13). Megtöri az ellenség erejét, hogy népe bátorságban lakozhasson (17. v.). A Messiás helyreállítja Izraelt a Szentlélek által, aki betölti őket bölcsességgel (Ézs 11:2). Krisztus megjelenésével a föld megtelik Isten ismeretével (Ézs 33:6; Hab 2:14).

Izrael gyermekeinek tanulmányozniuk kellett Isten törvényét és gondolkodniuk azon, mert ez volt a bizonyosság az Istennel kötött szövetségről. Így szereztek meg a tudást. Mózes parancsa így szólt: „És ez ígék, amelyeket e mai napon parancsolok néked, legyenek a te szívedben”, és „kössed azokat a te kezre jegyül” (5Móz 6:6, 8). Az Isten törvénye feletti elmélkedés volt a zsolttáros öröme (Zsolt 119:97). Szívébe rejtette azt, hogy ne vétkezzen (11. v.). Ez a tudás attól függ, hogy valaki gondolkodik Isten törvényein, és megtanul jól cselekedni, a gonosztól pedig elfordulni.

Ebben az értelemben a bibliai vallás értelmes és építő tapasztalat. Isten törvényének tanulmányozása, a róla való elmélkedés és annak tanítása az elsődleges tevékenység, ami által széles körben érvényesülhet Isten népe között az, hogy a hívők tudják, mi a jó, az igaz és a szent, és általuk az egész világ is. Isten gyermekei világítanak, amikor ezt a tudást terjesztik szomszédaik és barátaik között.

Nyilvánvaló hasonlóság van jelen korunk és Hóseás kora között. Bár a vallásos gyakorlatok és a Biblia olvasása eléggé elterjedt manapság, az etika és a bibliai értékek, amelyek Isten félelmét erősítik,

Akik szeretik Isten Igéjét, vágnak arra, hogy azt mélységében tanulmányozzák és megtartsák, valamint belőle táplálkozzanak.

szinte teljesen hiányoznak. Hogyan tartjuk meg tehát Isten ismeretét?

TANÍTSUK A MEGSZERZETT TUDÁST!

Izraelben Isten ismeretét az istentiszteleteken és a papok szolgálatán keresztül adták tovább, mert a papok ajkai őrizték a tudományt, és az ő szájukból várták a törvényt (Mal 2:7).

Isten akaratának tanítása folyamatos tevékenység volt. A templomban a szertartásoktól eltekintve, az istentisztelet is tanító céllal történt. Dávid Ászáf, Hémán és Jedútún fiait jelölte ki, hogy próféta legyenek „citerákkal, lantokkal és cimbalmokkal” (1Krn 25:1).

A zsinagógákban az Úr szolgálata az Isten törvénye tanulmányozásának rokon értelmű kifejezése volt.

Az Újszövetségben Isten ismerete Krisztus tanításában jelent meg (Lk 1:77), később pedig az apostolok igéi alapú tanításaiban (2Tim 3:16). János kijelenti, hogy az örök élet az, hogy megismerjük Istent és Jézus Krisztust (Jn 17:3). Pál úgy

utal Isten és az Ő akaratának ismeretére, mint az igaz vallás lényegére (Kol 1:9). Ha az emberek elutasítják ezt az ismeretet, tele lesznek „hamissággal, paráználsgással, gonoszszóval, kapzsisággal, rosszasággal” (Róm 1:28–29).

Másrészt az Isten ismeretének eredményeként az emberek eljutnak „az Ő megismerésének egységére, érett férfúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére” (Ef 4:13).

Miért ne vágnánk arra, hogy Isten törvénye éljen a szívünkben?

AZ IGAZSÁG SZERETETE

Amikor a végidőről beszél, Pál megjövendöli, hogy a Szentlélek visszavonul a földről. Az oka pedig abban keresendő, hogy akik elutasítják az igazságot, olyannyira zavartak, hogy a hazugságban hisznek, az igazságtalanságban gyönyörködnek, és gonosznak mondják, ami Istentől származik (2Thessz 2:7–12; lásd Jel 13:3–4).

Ellen White soraiban Pál szavai köszönnek vissza, amikor így ír: „Csak azok lesznek felvértezve az egész világot foglyul ejtő hatalmas csalással szemben, akik szorgalmasan tanulmányozták a Szentírást, és szeretik az igazságot.”¹

Az egyszerű bibliai prédikációk és történetek elolvasása nem elég ahhoz, hogy jelen korunk viszonylagosságával és semmibe tűnő etikájával felvegye a harcot. Istenfélelmünk attól függ, hogy elmélkedünk-e Isten törvényén, ami azért adatott, hogy biztos iránytűnk legyen az erkölcsi és etikai döntéseinkben.

Isten népe is ugyanarra kap ma elhívást, amit a zoltáros tett: szeresse az igazságot (Zsolt 119:97, 113). Akik szeretik Isten Igéjét, vágnak arra, hogy azt mélységében tanulmányozzák és megtartsák, valamint belőle táplálkozzanak. Tény, hogy a bibliai igazságot akkor tanuljuk meg és szeretjük igazán, ha engedelmeskedünk neki.

Ellen White megállapítja: „A Szentírást azért adta Isten, hogy tanulmányozása nyomán az ember közelebbi kap-

csolatba kerüljön Teremtőjével, és világosabb képet kapjon akaratából.”² „Isten népének a Szentírásnál kell védelmet keresnie a hamis tanítók befolyása és a sötétség lelkeinek megtévesztő hatalma ellen.”³ Jelen tanulmányunk gondolatmenetét továbbszöve megállapíthatjuk, hogy a csalás olyannyira hasonló az igazsághoz, hogy a Szentírásból kapott ítélőképesség nélkül szinte lehetetlen megkülönböztetni őket egymástól.

Ahhoz, hogy a posztmodern relativizmussal szembe tudjon szállni, Isten népe személyes tapasztalat alapján kell, hogy megismerje Isten akaratát, amelyet Igéjében nyilatkoztat ki. A mennyei etika ott kinyilatkoztatott tapasztalati tudása képessé tesz arra, hogy megkülönböztessük a szentet a közönségestől, és másokat is arra tanítsunk, hogy miként hozzanak hasonlóan jó döntéseket.

Javaslatok az imára:

1. Kérjük Istent, hogy segítsen odaszánni magunkat a Biblia naponkénti tanulmányozására!
2. Imádkozunk, hogy a Szentírást tanulmányozása által az Úr megőrizzen bennünket a csalásoktól!
3. Kérjük Istent, hogy vezessen életünkbe olyan személyeket, akik szomjaznak az igazságot, így meg tudjuk velük osztani ismereteinket!

1. Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 1985.

H. N. Adventista Egyház, 556. o.

2. Uo., 65–66. o.

3. Uo., 528. o.

Vanderlei Dorneles da Silva lelkészként, szerkesztőként és tanárként szolgált. Jelenleg a teológiai kar továbbképző programjának koordinátora a braziliai São Paulo Adventista Egyetemi Központjában.

Második szombat délelőtt

A Szentírás jelentősége a végidőben

Ahhoz, hogy keresztények maradjunk, létfontosságú megalapozódni a Szentírásban.

ELLEN G. WHITE

Vissza a tanításhoz és a kinyilatkoztatáshoz! Aki nem ezt mondja, annak nincs hajnala” (Ésa 8:20). Isten népének a Szentírásnál kell védelmet keresnie a hamis tanítók befolyása és a sötétség lelkeinek megtévesztő hatalma ellen. Sátán minden úton-módon igyekszik az embert elzárni a Biblia kínálta ismerettől, mert a Biblia világos kijelentései leleplezik csalásait. Minden alkalommal, amikor Isten műve új életre kel, a gonoszság fejedelmének munkája is megélénkül. Most összeszedi minden erejét a Krisztus és követői elleni végső küzdelemhez. Nemsokára szemtanúi lehetünk utolsó nagy csalásának. Az antikrisztus szemünk láttára viszi véghez bámulatos tetteit. A hamisítvány annyira fog hasonlítani az igazságra, hogy csakis a Szentírás által lehet különbséget tenni köztük. Minden kijelentést és minden csodát a Biblia bizonyágtételével kell ellenőrizni.

Azok, akik igyekeznek Isten parancsolatainak engedelmeskedni, gúnynak és támadásnak lesznek kitéve. Csak Isten segítségével állhatnak meg. Hogy el tudják viselni a rájuk váró próbát, meg kell érteniük Isten akaratát, Igéjének kinyilatkoztatásait. Csak azok tudják megdicsőíteni Istent, akiknek helyes fogalmaik vannak jelleméről, kormányzatáról, szándékairól, és azokkal összhangban cselekszenek. Csak azok fognak az utolsó nagy küzdelemben végig kitartani, akik felvértezték értelmüket a Biblia igazságaival.

Egyszer mindenki fel fogja tenni magának ezt a súlyos kérdést: Istennek engedelmeskedjem-e vagy embereknek? A döntő óra már a küszöbön van. Szilárdan áll-e lábunk a sziklán, Isten változhatatlan Igéjén? Ki tudunk-e híven tartani Isten parancsolatai és a Jézus hite mellett?

Megváltónk, mielőtt keresztre feszítették, elmondta tanítványainak, hogy meg fogják ölni, de újra életre kel. Angyalok is jelen voltak e beszélgetésnél, hogy Jézus szavait bevéssék a tanítványok elméjébe és szívébe. De a tanítványok földi szabadságot, Róma igája alóli szabadulást vártak, és nem tudták elvisselni azt a gondolatot, hogy az, akiben minden reményük összpontosult, megalázó halált szenvedjen. Nem lett volna szabad elfelejteniük Jézus szavait, mégis elfelejtették. És amikor jött a próba, készületlenül találta őket. Jézus halála minden reményüket romba döntötte, mint ha a Megváltó nem is figyelmeztette volna őket rá.

A próféciaik nekünk is éppoly világosan mutatják a jövőt, miként Krisztus szavai a tanítványoknak. Az Ige tisztán feltárja a kegyelemidő lezárulásához fűződő eseményeket, és azt, hogy miként kell a nyomorúság idejére felkészülnünk. De a tömegek nem értik ezeket a fontos igazságokat, mintha Isten ki sem nyilatkoztatta volna őket. Sátán résen áll, hogy elragadjon minden benyomást, amely az embert bölccsé teheti az üdvösségre.

És a nyomorúság idején sokan felkészületlenek lesznek.

A PRÓFÉCIÁK KOMOLY KUTATÁSA

Amikor Isten olyan fontos intéseket küld az embernek, hogy az ég közepén szálló szent angyalok által hirdetett üzenettel ábrázolja, akkor mindenkitől, akinek értelmet adott, megkívánja, hogy figyeljen az üzenetre. A fenevad és képe imádásáért járó félelmetes büntetés (Jel 14:9–11) készítessen mindenkit a próféciaik szorgalmas kutatására. Mindenkinek meg kell tudnia, mi a fenevad bélyege, és miként kell elhárítani.

A sokaság azonban elfordítja fülét az igazság hallásától, és a mesékre figyel. Pál apostol a végső idő felé tekintve kijelentette: „Lesz idő, mikor az egészséges tudományt el nem szenvedik” (2Tim 4:3). Ez az idő már itt van. A tömegeknek nem kell a Biblia igazsága, mert keresztezi bünyös, világot szerető szívük vágyait, Sátán pedig gondoskodik a nekik tetsző tévedésekről.

De Istennek lesz egy népe a földön, amely minden tanítás normájának és minden reform alapjának a Bibliát és csakis a Bibliát tartja. A tudósok nézetei, a tudomány következtetései, a többség hangja, az egyházi zsinatok hitvallásai és határozatai – amelyekből oly sok és sokféle van, mint az általuk képviselt egyházakból – külön-külön és együttvéve sem tekinthetők bizonyítéknak egyetlen hitpont mellett, sem ellen. Mielőtt bármilyen tantételt vagy előírást elfogadnánk, kérdezzük meg, hogy mit szól hozzá az Úr!

Sátán az emberek figyelmét Isten helyett folyvást emberekre igyekszik terelni. Ráveszi őket, hogy a Szentírás kutatása helyett püspököktől, lelkészekről, teológiai professzoroktól kérdezzék meg, mi a kötelességük. E vezetők befolyásával pedig úgy irányítja a tömegeket, ahogy neki tetszik.

Amikor Jézus eljött, hogy az élet igéit szólja, az egyszerű emberek boldogan hallgatták; és sokan – még a papok és

Amikor Jézus eljött, hogy az élet igéit szólja, az egyszerű emberek boldogan hallgatták.

a főemberek közül is – hittek benne. De a papság feje és a nemzet vezetői tanításait készakarva kifogásolták és elvetették. Bár minden ellene koholt vádjukkal kudarcot vallottak, és bár Jézus szavaiban érezhető volt a menny hatalma és bölcsessége, ők mégis az előítélet mögé bújtak, és Messiás voltának legvilágosabb bizonyítékát sem fogadták el. Különbben minden bizonyonnyal tanítványai lettek volna. Jézusnak ezeket az elenségeit az emberek gyermekkoruktól kezdve tisztelték, és már megszokták, hogy tekintélyük előtt vakon fejet hajtának. „Hogy lehet – kérdezték –, hogy főembereink és tanult írástudóink nem hisznek Jézusban? Ha Ő volna a Krisztus, e kegyes emberek hinnének benne.” E tanítók befolyására tagadta meg a zsidó nép Megváltóját.

Ma is sok szenteskedő ember tükrözi azoknak a papoknak és főembereknek a lelkületét, akik nem hajlandók megvizsgálni, hogy mit mond a Szentírás korunk különleges igazságairól. Hivatkoznak gazdagságukra, népszerűségükre, nagy létszámukra, és közben megvetik az igazságnak azt a néhány szegény, népszerűtlen képviselőjét, akiket vallásos hitük elkülönít a világtól.

Krisztus tudta, hogy az a hatalom, amelyet az írástudók és a farizeusok indokolatlanul bitoroltak, nem fog megszűnni a zsidók szétszóródásával. Profetikusan szemmel látta, hogy emberek tekintélyét fogják a lelkiismeret mércéjévé tenni. Ez a törekvés súlyos átokként nehezedett az egyházra. A félelmetes átkot, amelyet Jézus az írástudókra és a papokra mondott, és intését, amellyel óvta a népet a vak vezetők követésétől, feljegyezték a későbbi nemzedékek okulására.

MIÉRT ADTA ISTEN AZ Ő IGÉJÉT?

Isten azért adta nekünk Igéjét, hogy megismerjük tanításait. Azt akarja, hogy mi magunk keressük, mit kíván tőlünk. Amikor a törvénytudó ezzel a kéréssel fordult Jézushoz: „Mit cselekedjem, hogy az örök életet vehessem?” – a Megváltó a Szentírásra hivatkozva ezt mondta: „A törvényben mi van megírva? Mint olvasod?” A tudatlanság nem mentség; ez nem menti fel az Isten törvényének áthágásáért járó büntetés alól sem az ifjút, sem az öreget, hiszen kezükben van a törvény elveinek és kívánalmainak hiteles ismertetése.

Nem elég a jó szándék. Nem elég azt tenni, amit az ember helyesnek vél, vagy a lelkész helyesnek mond. Üdvösségünk forog kockán. Minden embernek személyesen kell kutatnia a Szentírást. Bármilyen erős is a meggyőződése, bármennyire is bízunk abban, hogy a lelkész tudja, mi az igazság, nem építhet rá. Van egy térképe, amelyen fel van tüntetve a hazafelé vezető út minden jelzése. Nem kell találgatnia.

A világtörténelem legünnepélyesebb időszakában élünk. A földön élő tömegek sorsa nemsokára eldől. Saját jövőnk és mások üdvössége múlik azon, hogy mi most hogyan élünk. Szükségünk van Isten Lelkének vezetésére. Krisztus minden követőjének komolyan meg kell kérdeznie: „Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?” (Csel 9:6)

Meg kell magunkat alázni bűntben és imában az Úr előtt, és sokat kell elmélkednünk Isten Igéjén, különösen az ítélet jelenetein. Mély és élő tapasztalatokat kell szereznünk Istennel. Egy pillanatot sem vesztegethetünk el. Létfonosságú dolgok történnek körülöttünk. A Sátán által megigézett területen élünk. Isten őrállói, ne aludjatok! Az ellenség résen áll, hogy ha tétlenkedtek és elszunnyadtok, lecsapjon rátok, és zsákmányul ejtsen benneteket.

Sok embert Isten egészen másként lát, mint ahogy ők gondolják. Sokan gratulálnak maguknak a bűnökért, amiket nem követtek el, és elfelejtik számba venni azokat az elmulasztott jó és nemes tetteket, amiket Isten elvárt volna tőlük. Nem elég csupán fának lenni Isten kertjében. Gyümölcsöt is kell teremni. Isten számon kér tőlük minden elmulasztott jót, amit kegyelme erejével véghez vihettek volna. A mennyei könyvek nyilvántartása szerint hiába foglalják a helyet. De még az ő helyzetük sem teljesen reménytelen. ...

A próba idején fog meglátszani, ki tette Isten Igéjét élete szabályává. Nyáron nem lehet különbséget tenni az örökzöld és a többi fa között, de amikor

eljön a tél és a fagy, az örökzöld változatlan marad, a többi fa pedig lehullatja leveleit.

A kétszínű hitvallót sem lehet most megkülönböztetni az igazi kereszténytől, de küszöbön van az az idő, amikor a különbség nyilvánvaló lesz. Ha feltámad az ellenségeskedés, újra úr lesz a vakbuzgóság és a vallási türelmetlenség, és lángra lobban az üldözés, a lágymelegek és a képmutatók meginognak, és feladják hitüket. De az igazi keresztény sziklaszilárdan megáll. Hite erősebb, reménysége fényesebb lesz, mint amilyen a jólét napjaiban volt.

Javaslatok az imára:

1. Imádkozzunk, hogy Isten Igéjének tanulmányozása közben a Szentlélek vezessen el olyan emberekhez, akikkel megoszthatjuk az Ő szeretetét!
2. Imádkozzunk, hogy ejtsen foglyul Isten jelleme olyannyira, hogy a világ elvesztse minden vonzását!
3. Imádkozzunk, hogy Isten Igéjének tanulmányozása nyissa meg szemünket, és meglássuk, kinek kell szolgálunk!

Ebben a cikkben *A nagy küzdelem* c. könyv „A Szentírás védőbástya” című fejezetéből szerepelnek részletek. A hetednapos adventisták hiszik, hogy **Ellen G. White** (1827–1915) a prófétaság bibliai ajándékát gyakorolta több mint 70 évig tartó nyilvános szolgálata során.

**Kezdetben vala az Íge,
és az Íge vala az Istennél,
és Isten vala az Íge.**

Jn 1:1

A Szentírás

EDUARD CĂLUGĂRU

A BIBLIA IHLETETT VOLTA

A Biblia különleges könyv: ihletett írások gyűjteménye. Isten üzenete az emberek számára. Üzenet, melyre nagy szükségünk van, hiszen benne találjuk meg a válaszokat az élet nagy kérdéseire: honnan jövünk, merre tartunk, mi életünk értelme? Üzenet, melyben teljesen megbízhatunk, mivel a mennyből származik: „Mert sohasem ember akaratából származott a prófétai szó, hanem a Szent Lélektől indítatva szólottak az Istennek szent emberei” (2Péter 1:21).

Ellen White a következő pontosításokat közli a Szentírás ihletettségével kapcsolatban: „A Bibliát ihletett emberek írták, de nem Isten gondolkodás- és kifejezésmódja szerint, hanem emberi módon. Isten mint író nincs jelen a lapjain. Az emberek gyakran mondják, hogy ilyen vagy olyan kifejezés nem vall Istenre. De Isten nem helyezte magát a szavak, a logika vagy a retorika próbája alá a Szentírásban. A Szentírás írói Isten tollforgatói voltak, nem pedig a tolla. Figyeljük meg, milyen különbözők voltak a Biblia írói! Nem a Biblia szavai, hanem az írók voltak ihletettek. Az ihletettség nem a szavakra vagy a kifejezésekre hat, hanem magára az emberre, akit a Szentlélek befolyása bizonyos gondolatokkal tölt el. A szavak azonban az egyéniség jegyét hordozzák. Az isteni elme és szándék összefonódik az emberivel, és így lesz az emberi kijelentés Isten Igéje.”¹

Ezen okból kifolyólag sokan bírálják a Bibliát, és hibákat keresnek benne. Az Úr szolgálólánya azonban ezt írta: „Én Isten ihletett szavának tekintem a Szentírást, melynek kijelentéseit elejétől a végéig hiszem. Vannak emberek, akik azt hiszik, van mit kritizálniuk Isten Igéjében. Gondolataikat másokkal is megosztják, ezzel mintegy bizonyítván felsőbbrendű bölcsességüket. Közülük sokan jó képességű, tanult, szónoki tehetséggel megáldott emberek, akik egész életművükben mások gondolkodásának megingatásán fáradoznak a Biblia ihletettségét illetően. Sokakat megnyernek, hogy ők is hasonlóképpen gondolkodjanak. Az egész folyamat így terjed egyiktől a másikig, úgy, amint azt Sátán tervezte, mindaddig, míg felismerhetjük Krisztus szavainak teljes értelmét: »Mindazonáltal, az embernek Fia mikor eljő, avagy talál-e hitet a földön?« (Lk 18:8).

Testvérek, nehogy a Biblia kritizálásába kezdjétek szóval vagy tettel! Nem az Úr munkája az, Sátán viszont nagy örömmel venné tőletek.”²

„Isten, miközben megjelentette az utolsó napokra váró nyomorúságot, nem bízott meg halandó embereket azzal, hogy elrejtett titkok kifürkészésére törekedjenek. Egyetlen embert sem készítetett arra, hogy megítélje, hogy mi az, ami ihletett, és mi az, ami nem.”³

A BIBLIA SZENT VOLTA

Biblia első oldalán ezt olvassuk: „Szent Biblia”. Ez a könyv tehát szent. Arra tanítottak minket, hogy nagy becsben tartjuk. Ha az asztalon van, nem teszünk rá más könyvet. Amikor kinyitjuk, óvatosan lapozzuk. Vigyázunk arra, hogy hová tesszük, és tiszteletet tanúsítunk iránta.

A Biblia a szent Istent mutatja be, de nem csak Istenről közöl információkat. Meghív, hogy találkozzunk Teremtőnkkel, és kapcsolatot tartsunk fent menyeyi Atyánkkal. Nagy különbség van e kettő között: ismeretekkel rendelkezni valakiről, vagy ismerni az illetőt; tudni róla, vagy kapcsolatban lenni vele. A Bibliának nemcsak az a célja, hogy Istenre vonatkozó információkat bocsásson rendelkezésünkre, hanem az, hogy megkönnyítse a vele való mély kapcsolat kialakítását. A változások, amelyeket megtapasztalunk, információkon alapszanak ugyan, de legfőképpen az Istennel fenn tartott személyes kapcsolaton. Egyedül az a kapcsolat vezethet el az igazi szentségre és Isten igazi ismeretére, amely mélysége révén részeseivé tesz az isteni természetnek. Isten szent, egyedi, teremtett világtól különböző. Egyedül Ő tiszta, feddhetetlen. Egyedül az Ő jelene szentelheti meg a szívet, az érzéseket és a gondolatokat.

„A Jézus Krisztusban mint személyes Megváltójukban hívó emberek kiváltsága, hogy táplálkozhatnak Isten Igéjéből. A Szentlélek feltárja az Igét, a Szentírást, a halhatatlan igazságot, amely az imádkozó kutatónak lelki inakat és izmok ad.

„Ebben a veszedelmes időben egyedül Isten igazsága és ereje birtokában állhatunk meg.”

»Tudakoztátok az írásokat – jelentette ki Jézus –, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek; és ezek azok, amelyek bizonyosságot tesznek rólam« (Jn 5:39). Akik a felszín alá ásnak, rá fognak találni az igazság elrejtett kincseire. A Szentlélek ott van a komoly kutató oldalán. Megvilágítja az Igét, és új jelentőségében tárja fel az igazságot. A kutatót soha nem tapasztalt öröm és béke tölti el. Új, mennyei világosság ragyog az Igére, olyan fényel, mintha minden beűje arannyal lenne bevonva. Az Igébe életet és lelket öntve maga Isten szólította meg a szívet és az értelmet.⁴

A BIBLIA ELŐSEGÍTI A TALÁLKOZÁST ISTENNEL

Sokszor gondoltunk Ábrahám tapasztalatára, és feltettük magunkban a kérdést: honnan tudta, hogy a fia, Izsák feláldozására szólító parancs Istentől jött? Az erkölcsi törvény hatodik parancsolata egyértelműen tiltja a gyilkosságot. Hogy kérhetett a törvény Alkotója illet Ábrahámától? A különböző isteneknek hódoló hitetlenek kételkedtek volna, Ábrahám azonban az igaz Istent szolgálta és imádta. A válasz erre a kérdésre az, hogy Ábrahám személyesen ismerte Istent. Rendelkezett azzal az ismerettel, mely csakis személyes kapcsolat nyomán szerzhető meg. Tudta, hogy az ő Istene, a Teremtő Isten, más istenektől eltérően visszaadhatta volna a fiát: „Úgy gondolkodván, hogy az Isten a halálból is képes feltámasztani...” (Zsidók 11:19).

Sámuel az Ótestamentum egyik ragyogó személyisége volt. Már kiskorában az Úrnak szentelték a szülei, Anna és Elkána, és Éli főpap szolgálatába állt. Engedelmes gyermek volt. Nem sajátítja el a Hofni és Fineás – a főpap fiai – által képviselt szolgálati modellt. Jellege különleges volt, jó szívvel és alázatosan szolgálta az Urat. Egy éjszaka az Úr az Isten-ismeret mélyebb kapcsolataira hívta el. „Sámuel pedig még nem ismerte az Urat, mert még nem jelentetett ki néki az Úrnak Igéje” (1Sámuel 3:7). Sámuel válaszolt erre a hívásra, és Isten népének áldására válik. Személyes kapcsolata Istennel egyre erősebb lesz.

Az Újtestamentumban megismerkedhetünk Pál apostollal. Tanult ember volt, vágyott arra, hogy buzgón dolgozzon az Úrért. Tapasztalata azonban drámai módon megváltozott, amikor személyesen találkozott az Úrral Damaszkusz felé vezető úton. Már nem volt többé a régi ember. Megkérdezte: „Kicsoda vagy, Uram?”, majd további kérdést tett fel: „Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?” (Cselekedetek 9:5–6). Salulus, a farizeus sok mindent tudott Istentől, de nem ismerte Őt személyesen. Az a találkozás gyökeresen megváltoztatta, és arra is felkészítette, hogy az életét adja az Úrért.

A Biblia felajánlja az előjogot, hogy találkozhas a Szerzőjével. Egyedül ez a találkozás képes Isten képmására megváltoztatni az embert. A Biblia az írott Ige, mely megkönnyíti a Testet öltött Igével való találkozást. „Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala az Istennél, és Isten vala az Ige” (János 1:1). Krisztus mondta Filepnek: „Annyi idő óta veletek vagyok, és még sem ismertél meg engem, Filep? Aki engem látott, látta az Atyát” (János 14:9). Itt nemcsak egy véletlenszerű találkozásról van szó, hanem elmélyült ismeretről, annak a Teremtőnek az ismeretéről, aki az Ő képére alkotott minket.

Nem minden, Istennel történő találkozás eredményez változást, Isten képére történő átalakulást. A Biblia számos olyan esetet mutat be, amelyben az Istennel találkozott ember nem engedett a menny változtató befolyásának. Gondolunk most Bálámra, Júdásra, Pilátusra, Annásra, Kajafásra, a gazdag ifjúra és még sok más bibliai személyre, akinek jöllehet megadatott az alkalom a változásra, nem élt a lehetőséggel. Szívükben

nem született olyan válaszreakció, mely lelki változást eredményezhetett volna, mint Pál jeruzsálemi hallgatóinak szívében: „Ezeket pedig mikor hallották, szívükben megkeseredének, és mondanak Péternek és a többi apostoloknak: »Mit cselekedjünk, atyámfiai, férfiak?« Péter pedig monda nékik: „Térjete meg!” (Cselekedetek 2:37–38).

Az igazi megtérés változáshoz vezet, ahhoz az Isten képe szerinti átalakuláshoz, amely a vele való kapcsolat eredménye, és amelynek során az „Ábrahám Istene” az „én Istennemé” lép elő.

A Biblia olyan embereket mutat be nekünk, akiknek szoros kapcsolatuk volt Istennel, és akiknek megvolt az az előjoguk, hogy közvetlenül láthatták Őt, személyesen találkozhattak vele. Mózes ezt kérte Istentől: „Kérlek, mutasd meg nékem a te dicsőségedet!” (2Mózes 33:18), és a következő választ kapta: „Orcámat azonban nem láthatod, mert nem láthat engem ember, élvén... Azután kezemet elveszem rólad, és hátulról meglátsz engemet, de orcámat nem láthatod” (2Mózes 20, 23).

Isten egy másik embere Illés volt. Ezt mondta neki az Úr: „»Jöjj ki és állj meg ezen a hegyen, az Úr előtt. És imé ott az Úr volt elmenendő... És a tűz után egy halk és szelíd hang hallatszék. És mikor Illés ezt hallotta, befedé az ő arcát palástjával...” (1Királyok 19:11–13).

Péter, Jakab és János ott volt Jézus mellett, amikor találkozott Mózesel és Illéssel. „És elváltozék előttük, és az ő orcája ragyog vala, mint a nap, ruhája pedig fehér lón, mint a fényesség” (Máté 17:2). Micsoda élmény lehetett az az apostolok számára! Micsoda munkát végeztek később, erővel, meggyőződéssel és áldozatkészséggel!

Jób nem kapott választ a kérdéseire, nem vett részt a mennyei találkozókon, és nem tudta, mi az, amit Sátán Istentől kért rá vonatkozóan. Nem tudjuk, hogyan szólította őt meg Isten, és azt sem, hogy látta-e Istent személyesen, azt viszont tudjuk, hogy Jób képes volt kimondani a következő szavakat: „Az én fülemnek hallásával hallottam felőled, most pedig szememmel látlak téged. Ezért hibáztatom magam, és bánkodom a porban és hamuban!” (Jób 42:5–6). Itt első sorban az ismeret tapasztalatáról van szó, egy olyan tapasztalatról, amelyet mi

is átélhetünk a Szentírásnak köszönhetően. Habár nekünk nem adatott meg az előjog, hogy személyesen találkozhasunk Istennel, rendelkezünk az Ő Szavával, a Szentírással. „Mert az Istennek beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait” (Zsidók 4:12). A Biblia felkínálja az ismeret, az átalakulás és a változás tapasztalatát mindazoknak, akik nyitott szívvel olvassák és tanulmányozzák.

A BIBLIA MEGÓV BENNÜNKET

Isten Szava védőpajzsunk (Zsoltárok 18:31), megvéd az ellenség minden támadásától. Az utolsó időben „Sátán látja, hogy az Úr megáldja népét és felkészíti arra, hogy felismerje csalásait, ezért legnagyobb erejével azon lesz, hogy fanatizmust hozzon be az egyik oldalról, a másikról pedig hideg formalitást, hogy így sok lelket gyűjthessen be magának.”⁵

Nem szabad az érzéseinkre alapoznunk. Az írott Ige az a szikla, amelyre Isten gyermekeinek építeniük kell. „»Meg van írva!« Ez az egyedüli alap, melyen biztonságban állhatnak.”⁶ A benyomásoknak, érzéseknek az értelem ellenőrzése alatt kell maradniuk, és át kell esniük az írott Ige vizsgálatán. Ellen White figyelmeztet: „Az érzelmi túlfűtöttség nem kedvez a kegyelemben való növekedésnek, sem az igazi tisztaságnak és a lélek megszentelődésének.”⁷ „Az Igén kívül vagy helyett nem kapunk más forrást a csodálatos megvilágításra. Ragaszkodjatok a Bibliához, és fogadjátok be az ihletett Igét, mely bölcsé teszi az embert az üdvösségre! Erre vonatkoznak Krisztus szavai a szent jegyeknek magunkhoz vételével kapcsolatban. Krisztus így szól: »Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akít elküldtél, a Jézus Krisztust« [Jn 17:3].”⁸ „Hamis kijelentésekkel kell majd szembeszölnünk. Hamis próféták támadnak. Lesznek hamis álmok és hamis látomások. Mindezek ellenére csak hirdessétek az Igét, semmi ne vonjon el benneteket Isten Szaván keresztül szóló hangjától. Semmi ne terelje el a figyelmeteket!”⁹

Egy másik veszély az Isten népétől való elszakadás. Megmaradhatunk az

egyház tagjainak, de ha bíráló, elítélő magatartást tanúsítunk hittestvéreinkkel szemben, és magunkat jobbakká, tisztábbakká tartjuk hittársainknál, ugyan csak nagy veszély leselkedik ránk. „Veszélyes idők ezek Isten népe számára. Isten népet vezet, nem pedig itt-ott egy-egy személyt. Egyháza van a földön, mely igazságban jár. Amikor azt látjuk, hogy férfiakon kívül még fiatal lányok is az egyház ellen emelnek szót – tartunk tőlük. Tudjuk, hogy Isten nem küldte őket, ők mégis ebbe az irányba haladnak. Mindazokat pedig, akik nem fogadják be hamis elgondolásait, az Úr Lelkével elenszegülőkké bélyegzik. Sátán soraiban mindezek előfordulnak, de Isten műve továbbhalad, és közben mindig is lesznek olyanok, akik Krisztus imájával ellentétben dolgoznak.”¹⁰

„Testvérek! Arra kérek benneteket, hogy vigyétek magatokkal otthonaitokba és gyülekezeteitekbe Krisztus lelkületét! Tegyétek félre a hitetlenséget és a bírálgatást! Olyan időkhöz közeledünk, amikor minden eddiginél jobban össze kell tartanunk és együtt kell munkálkodnunk. Az egységben erő van, a széthúzásban és egyenetlenségben pedig csak gyengeség. Isten soha nem akarta azt, hogy egy, négy vagy húsz ember a kezébe vegyen egy jelentős munkát, és a mű többi munkásától függetlenül végezze azt. Isten azt akarja, hogy népe tanácskozzék együtt, alkosson egy egységes egyházat és egy tökéletes egészet Krisztusban. Egyedüli biztonságunk abban van, ha a mennyei tanácssterembe lépve Isten akaratának véghezvitelére törekszünk, és az Ő társaivá válunk a munkában. Semmilyen csoport ne kössön egyezséget, így szólván: »Elkezdjük ezt a munkát, és saját belátásunk szerint fogjuk végezni. Ha viszont nem a mi elképzelésünk szerint halad a műnek ez a része, mi semmiképp nem fogunk hozzájárulni ahhoz.« Ez Sátán hangja, és nem Istené. Ne engedjétek az efféle indítatásnak!”¹¹

A BIBLIA SEGÍT A KITARTÁSBAN

„A nagy válság hamarosan a világra tör. A Szentírás tanítása szerint a pápaság vissza fogja nyerni elveszített hatalmát, és az üldözés tüze fel fog elevenedni az úgynevezett protestáns világ köpönyegforgató engedményei révén. Ebben a

veszedelmes időben egyedül Isten igazsága és ereje birtokában állhatunk meg. Az emberek csakis úgy ismerhetik meg az igazságot, ha az isteni természet részeséivé válnak. Az emberi bölcsességnél többre van szükségünk a Biblia olvasásához és kutatásához. Ha alázatos szívvel nyitjuk meg Isten Igéjét, az Úr olyan zsinórmértéket állít elénk, mely megóv minket a törvénytelenégtől.”¹²

„Lássuk az ádáz vihart! Sátán munkálkodik a levegőegben és megmérgezi azt. Teljes mértékben Istentől függ az életünk – úgy a jelenlegi mint az ez utáni. Ebben a helyzetben nagyon ébernek, teljesen odaszántnak és megtértnek kellene lennünk. Mégis úgy ülünk, mintha bűnultság vett volna rajtunk erőt! Menny Istene, ébressz fel bennünket!”¹³

„Az Úr arra vágyik, hogy szolgálai ma is a régi evangéliumi tanítást hirdessék, azaz a bűn feletti szomorúságot, a bűnbánatot és a bűnvallomást. Régimódi prédikációkat, régimódi szokásokat és régimódi szülőket akarunk Izraelben!”¹⁴

Javaslatok az imára:

1. Imádkozzunk azért, hogy az Úr késztesse a Szentírás rendszeres kutatására!
2. Imádkozzunk a Krisztussal való közösséget és személyes kapcsolatért!
3. Imádkozzunk a Hetednap Adventista Egyház egységéért!

1. Szemelvények, 1. köt., 15. o.
2. Uo., 13. o.
3. Uo., 12. o.
4. Szemelvények, 2. köt., 30. o.
5. Uo., 17. o.
6. Uo., 40. o.
7. Uo., 28. o.
8. Uo., 36. o.
9. Uo., 36. o.
10. Uo., 56. o.
11. Uo., 245. o.
12. Uo., 241. o.
13. Első kézirat, 1890; Szemelvények, 2. köt., 38. o.
14. Uo., 17. o.

Eduard Călugăru, a Romániai Hetednap Adventista Egyház Uniójának kincstárnoka

Olvasmány gyermekek számára

Isten Igéjének kincseit keresve

A Biblia olyan, akár egy kincshez elvezető térkép. Ezen a héten együtt fogjuk tanulmányozni a Bibliát, és olyan szövegeket keresünk, amelyek a következőkről tanítanak:

A Biblia kincsei

A Bibliába vetett bizalom

A Biblia olvasása

A Biblia tanításainak alkalmazása

Jézus képe a Bibliában

A Bibliában található reménység

A jó és a rossz megkülönböztetése

A Biblia nyújtotta bátorítás

Julie Weslake a Dél-Csendes-óceáni Divízió Gyermekeosztályánál dolgozott tanárként és igazgatóként. Sz szenvedélye olyan módszerek kidolgozása, melyek által a gyülekezetek és a családok a gyermekek hitét erősíthetik.

Miért értékes a Biblia?

Bibliaszöveg: „Hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem a rozsda, sem a moly meg nem emészti, és ahol a tolvajok ki nem ássák, sem el nem lopják. Mert ahol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is.” (Mt 6:20-21)

Gemma egy különös dobozkat készített, és szépen kidíszítette képekkel. Azt tervezte, hogy nagymamájának ajándékozza, hogy kimutassa iránta érzett szeretetét. Tudta, hová kell tennie: oda, ahol a nagyi az értékes dolgait tartotta szobája egyik polcán. Gondosan elhelyezte néhány dísz és fénykép mellé, melyeket gyakran nézegetett.

A polcon volt egy könyv is. Gemma arra gondolt, hogy értékes könyvnek kell lennie, mivel egy különleges polcon tartották. Azonban amikor felnyitotta, észrevette, hogy a lapjai tele voltak írva és alá voltak húzogatva. Úgy tudta, hogy nem szabad összefirkálni a könyveket, ezért megkérdezte a nagyitól, hogy miért volt teleírva és alá húzva az ő különleges könyve.

A nagyi elmagyarázta neki, hogy az valóban különleges könyv, amit Bibliának hívnak, és mindennap olvas belőle. Minden szava olyan, mint egy-egy drága kincs, és alá szokta húzni azokat, amelyek különösen Jézusról és szeretetéről szólnak, és amelyek megmutatják, hogyan szeresse Jézust és váljon Hozzá hasonlónak. Csak így képes szembenézni a mindennapokkal és reménységgel tekinteni a jövőbe. Azt is elmondta neki a nagyi, hogy nem tudna élni anélkül, hogy naponta el ne olvasná, mit üzen számára Jézus.

Gemma elragadtatva hallgatta őt. Szívében megszületett a vágy, hogy Jézust szeresse és jobban megismerje. Ő is szeretett volna ilyen kincseket gyűjteni, hogy boldogabb legyen. Megkérte a nagyit, hogy mutassa meg neki, hogyan kell olvasnia a Bibliát, és hogyan válhat Jézus a legjobb barátjává.

A nagyi örömmel segített. Elmondta, hogy ez számára a legnagyobb öröm. Elmagyarázta neki, hogy a Biblia egy kincset rejtő térképhez hasonlít, és amikor olvasod, olyan, mintha a földben ásnál, hogy aranyat, ezüstöt vagy drágaköveket találj.

Máté 6:19-21 verseiben Jézus arra ösztönöz, hogy ne gyűjtünk kincseket a földön, hanem töltsük az időnket az Isten számára fontos dolgokkal,

és a pénzünket is csak a Neki fontos dolgokra költjük, hogy ily módon kincset gyűjtsünk a mennyben. Mert ahol van a mi kincsünk, ott van a mi szívéünk is!

A Máté 13:44-46 verseiben leírt elbeszélésben Jézus azt mondta tanítványainak, hogy a mennyek országa hasonlatos a szántóföldben elrejtett kincshez. Aki megtalálja ezt a kincset, kész eladni minden vagyonát, hogy a birtokába kerüljön. Az öröm, hogy Jézussal éljünk a mennyben, és örökké mellette legyünk, drága, akár egy kincs. Ahhoz, hogy megszerezzük, készek vagyunk számos dologról lemondani és a Bibliát olvasni! Akkor leszünk boldogok, ha nem csak az erre az életre, hanem az örök életre kitűzött célokat is elérjük!

Beszélgessünk!

Milyen dolgokkal töltjük el az időnket, és mire költjük a pénzünket, hogy megszerezzük a Biblia nyújtotta kincseket?

Imádkozzunk!

Kérjük meg Jézust, hogy segítsen megtalálni az Igében rejlő kincseket, amelyekre szükségünk van ahhoz, hogy szent életet élhessünk. Adjunk hálát Neki a kincsekért, amiket már nekünk ajándékozott!

Tevékenység

Készítsétek el a szobátok, a gyülekezetetek vagy a házatok térképét. Különböző helyekre rejtsetek el bibliaverseket, és jelöljétek be a térképen, hol találhatóak meg. Kérjétek meg barátaitokat vagy családtagjaitokat, hogy a térkép segítségével találják meg a „kincseket”, majd együtt olvassátok el azokat.

Olvasd a Bibliát, a Könyvet, amelyre számíthatsz!

Bibliaszöveg: „És hogy gyermekségedtől fogva tudod a szent írásokat, melyek téged bölcsésé tehetnek az üdvösségre a Krisztus Jézusban való hit által. A teljes írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre.” (2Tim 3:15-16)

A nagy maga mellé ültette Gemmát, és felnyitotta a Bibliát arra a helyre, ahol az olvasható, hogy a Biblia Isten könyve. Elmondta neki, hogy Szentírásnak is nevezik, mivel Istenről ír, valamint arról, hogyan ismerhetjük meg Őt és élhetünk neki tetsző életet. Elmagyarázta továbbá, hogy a Bibliát 66 kisebb könyv alkotja, melyet emberek írtak, akiket Isten szavak és gondolatok által ihletett. Ezek az emberek lejegyezték, amire a régmúlt történéseiből emlékeztek, egyesek pedig Jézus földi életéről írtak. Voltak, akik énekeket vagy verseket költöttek, míg mások megírták, mi fog történni a jövőben.

A Biblia elmondja, hogy a benne található üzenetek nem emberektől származnak: „Mert sohasem emberek akaratóból származott a próféta szó; hanem a Szent Lélektől indítva szólottak az Istennek szent emberei.” (2Pt 1:21)

Az egyik helyen egy Timótheus nevű fiúról beszél, aki nagyon értékelte a Bibliát. Édesanyja, Eunike, és nagymamája, Lóisz, megismertették azt vele. Tudva, hogy mennyire értékes, minden nap időt szakítottak arra, hogy megtanítsák, hogyan „ásson” benne, hogy felfedezhesse a kincseit és megszeresse Jézust.

Ezen Isten által ihletett könyvnek köszönhetően Timótheus hitt Jézusban, és volt bátorsága és buzgalma másoknak is beszélni Róla, és Hozzá vezetni őket.

Silással együtt beszélt a thessalonikai görögöknek a Bibliáról, azok pedig lemondtak bálványaikról, és megszerették Jézust, az élő Istent. Pál hálát adott

Istennek Thessalonikabeliekhez írt első levelében: „Ugyanazért mi is hálát adunk az Istennek szüntelenül, hogy ti befogadván az Istennek általunk hirdetett beszédét, nem úgy fogadtátok, mint emberek beszédét, aminthogy valósággal az is, ami munkálkodik is tibennetek, akik hisztek.” (1Thess 2:13)

A nagy megkérdezte Gemmát, hogy tudja-e, mit jelent „hinni”. Gemma azt válaszolta, hogy szerinte a hit azt jelenti, hogy meg van győződve afelől, hogy az édesapja megfogja és megmenti, amikor arra kéri, ugorjon az úszómedence mély vizébe.

A nagy hozzátette, hogy a Bibliába vetett hit Istentől származik, és amikor hiszünk benne, olyan, mint amikor felfedezünk egy receptet, és számítunk arra, hogy betartva utasításait, finom süteményt készíthetünk.

Beszélgessünk!

Az általatok olvasott könyvek közül melyek nem tartalmaznak valós dolgokat? Milyen könyvekben olvashattok valós dolgokról?

Imádkozzunk!

Imádkozzunk azért, hogy Jézus segítsen a Biblia történeteire gondolni, amelyek hasznosak a fejlődésünkre nézve, és ne a mesékre gondoljunk, amelyeket a szabad idejé kikapcsolódás céljával alkottak meg.

Tevékenység

Készítsetek akadálypályát a teremben levő székek segítségével! Írjátok le az utasításokat egy papírlapra. Kérjétek meg valakit, hogy olvassa fel azokat, és segítsen egy személynek bekötött szemmel végigmenni a pályán. Például lejegyezheted, hogy hány lépcsőfokon kell felmenni balra, jobbra vagy előre ahhoz, hogy tovább haladhasson.

Tanulmányozd a Bibliát – a tájékozódást szolgáló „iránytűt”!

Bibliaszöveg: „Ekképpen a ti mennyei Atyátok sem akarja, hogy egy is elveszen e kicsinyek közül.” (Mt 18:14)

Gemma elmesélte nagymamájának, hogy egyik nap édesanyjával az állatkertbe látogatott, és nem sikerült megtalálniuk a helyet, ahol a madarakat tartották. Meg kellett nézniük az állatkert térképét, hogy megtalálják az odavezető utat. Akkor jöttek rá, hogy egy körben forogtak, és a madarak csupán néhány lépésnyire voltak tőlük!

A nagy jó mulatott, és elmondta, hogy ugyanígy történik sok emberrel is, aki Istent keresi, arra vágyva, hogy megismerje akaratát és boldog legyen az életben. Nagy távolságokat tesz meg, és mindenféle bonyolult dolgot elvégez, holott Isten közel van hozzá, és egyszerű dolgokat kér tőle. Minden, amit tennie kell, az, hogy olvassa a Bibliát. Sokan úgy vélik, hogy a Biblia nehéz olvasmány, és nem hiszik, hogy Isten Igéje, vagy úgy tűnik nekik, hogy túl sok szabály van benne.

A legjobb, amit tehetünk a Biblia olvasásakor az, ha imádkozunk. Ily módon Isten Szentlelke segít megértenünk a Szentírás üzenetét. Amikor a mennybe ment, Jézus megígérte, hogy elküldi az „igazság Lelkét”, aki velünk marad mindörökké: „Ama vigasztaló pedig, a Szent Lélek, akit az én nevemben küld az Atya, az mindenre megtanít majd titeket.” (Jn 14:26)

Drága Jézus, segíts megértenem azt, amit a Te Igédből, a Bibliából olvasok!

A nagy azt is elmondta unokájának, hogy szeretné, ha neki ajándékozhatna egy különleges szemüveget, amely segítene neki meglátni, milyen Isten a valóságban. Ha létezne ilyen szemüveg, megláthatnánk, hogy Isten rendkívül szeret bennünket. Amikor a Bibliát tanulmányozzuk, e szemüvegen keresztül kell azt néznünk, amely által megláthatjuk Urunk szeretetét. Például íme, mit mond a Biblia Istenről: „És mi megismertük és elhittük az Istennek irántunk való szeretetét. Az Isten szeretet, és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és az Isten is őbenne... Szeressük őt, mert ő előbb szeretett minket!” (1Jn 4:16,19)

A Biblia központi üzenete Istenről az, hogy elküldte az Ő Fiát, Jézust, hogy meghaljon értünk: „Mert azért jött az embernek Fia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett” (Lk 19:10).

Isten annyira szeret, hogy megkeres bennünket, ahogy a pásztor is megkeresi eltévedt és elveszett juhát. Isten a kincses térkép és maga a kincs is egyben!

Drága Jézus, köszönjük Neked, hogy szeretsz bennünket, bár mi nem érdemeljük ezt meg! Segíts meglátnunk a Te szeretetedet mindabban, amit a Bibliából olvasunk!

Beszélgessünk!

Azonkívül, hogy elolvasod, még mit tehetsz azért, hogy megtudd, mit mond a Biblia?

Imádkozzunk!

Imádkozzunk, hogy az Ige tanulmányozása közben Isten nyilatkoztassa ki számunkra az életünkkel kapcsolatos tervét.

Tevékenység

Készítsetek egy különleges „Isten a szeretet” nevű „szemüveget”. Használhattok kartonpapírt, egy darab műanyagot vagy celofánt, de elkészíthetitek szívószálból is.

Jézus példáját követve, alkalmazd a Bibliát!

Bibliaszöveg: „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki énbennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek” (Jn 15:5).

Gemma nagyon szeretett másoknak meglepetéseket készíteni, otthon és az iskolában segíteni, néha azonban egyszerűen nem volt kedve, vagy úgy érezte, nem képes szépen viselkedni azokkal, akik megbántották. Iparkodott, de mindhiába. Arra gondolt, vajon a Biblia segíthet-e neki jobban szeretni az embereket és jó döntéseket hozni?

A nagyfi biztosította őt afelől, hogy minden ember téved, és a Biblia számos olyan kincset tartalmaz, amely segíthet neki. Az első kincs az a tény, hogy rendszeresen kell olvasnunk a Bibliát, még akkor is, ha nem észlelünk azonnali változást. Jézus azt mondta tanítványainak, hogy a változás csupán akkor következik be, ha állandó jelleggel kapcsolatban maradunk Vele. A szőlővesszők is csak akkor teremhetnek gyümölcsöt, ha a szőlőtövön maradnak (Jn 15:5). A Biblia olvasása által pedig mindennap kapcsolatban állhatunk Vele. Így módon sikerül majd Hozzá hasonlóan viselkednünk és jó döntéseket hoznunk. A szőlőtő szőlőt terem, aminek az emberek örülnek. Hasonlóképpen mi is áldásként szolgálhatunk mások számára.

Akkor Gemmának eszébe jutott egy rabszolgalány a Bibliából, aki azt mondta beteg urának, hogy Istennél gyógyulásra talál egy izraelita próféta által. Törődött vele, és neki is juttatott a Biblia kincseiből. És Naámán parancsnok meggyógyult! A történet 2Kor 5:1-14 verseiben olvasható.

Továbbá a nagyfi hozzátette, hogy minden jó cselekedetünk Jézustól származik, és meg kellene köszönnünk Neki a segítséget: „Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, az irgalmasságnak atyja és minden vigasztalásnak Istene; aki megvigasztal minket nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk bármely nyomorúságba esteket azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal minket” (2Kor 1:3-4).

Gemma nagyon szeretett volna olyan lenni, mint Jézus. A nagyfi elmagyarázta neki, hogy egy egész életre szükség van ahhoz, hogy Hozzá hasonlókká váljunk, és csupán tanulmányozás és naponkénti ima által hasonlíthatunk egyre jobban Hozzá: „Mi pedig az Úrnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre, úgy, mint az Úrnak Lelkétől” (2Kor 3:18).

Légy mindig kapcsolatban Jézussal az Ő Igéjének olvasása által, Ő pedig neked ajándékozza az Ő szívét, hangját, kezét és lábát,

hogy kinyilvánítsd mások iránti szeretetét!

Beszélgessünk!

Ha egy teljes napot Jézussal tölthetnél, miről beszélgetnél Vele? Hova szeretnél elmenni Vele? Mit szeretnél tenni Vele?

Imádkozzunk!

Kérd Jézust, hogy vezessen ma eléd egy személyt, akivel megoszthatsz néhány értékes szót, amit felfedeztél a Bibliából!

Tevékenység

Tanulmányozd a királylepke vagy a béka életét. Figyeld meg a változásokat, amelyeken keresztül megismerheted Isten hatalmából. Mi is hasonlóképpen megváltozhatunk, ha kérjük Jézust, és a Biblia által kapcsolatban maradunk Vele.

Ismerd meg Jézust a Biblia tanulmányozása által!

Bibliaszöveg: „Szül pedig fiat, és nevezd annak nevét Jézusnak, mert ő szabadítja meg az ő népét annak bűneiből” (Mt 1:21).

Érdekes dolog megtudnunk, miért választották a szüleink a nevünket, és mi a nevünk jelentése. Gemma nagyon boldog volt, amikor megtudta, hogy nevének jelentése franciául „ékszer”, angolul pedig „drágakő”. Mielőtt Isten Fia megszületett volna, Isten angyala megjelent földi apjának, Józsefnek, és azt mondta neki, hogy nevezze Őt Jézusnak. Ezt a nevet Isten választotta, mivel arra kívánt rámutatni általa, hogy Ő lesz a világ Megváltója.

A Bibliában Jézus több nevét is megtaláljuk, amelyek rámutatnak arra, hogy ki Ő, milyen Ő és milyen küldetést teljesített. A nagyi arra kérte Gemmát, vigye oda a Bibliáját, hogy megkeresse a szövegeket, amelyekben Jézus különböző nevei megjelennek. Azután egy papírlapra leírták az összes nevet, amit találtak. Íme, néhány közülük:

Immánuel, Máté 1:23: „Íme, a szűz fogan méhében és szül fiat, és annak nevét **Immánuel**nek nevezik, ami azt jelenti: Velünk az Isten.” Isten nem akart távol maradni tőlünk, hanem eljött, hogy közöttünk éljen. Jézus Isten volt a földön.

Isten Fia, János 3:16: „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött **Fiát** adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Amikor megkeresztelkedett, Jézus megerősítést kapott Istentől, hogy az Ő Fia: „És szózat lőn az égből: Te vagy az én szerelmes **fiam**, akiben én gyönyörködöm.” (Mk 1:11)

Ember Fia, Márk 10:45: „Mert az **embernek Fia** sem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért.” Jézust az ember Fiának is nevezik. Isten volt, de földi anyától, Máriától született, következésképpen nagyon különleges volt, mivel egyidejűleg volt embernek és Istennek Fia.

Isten Igéje, János 1:1, 14: „Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala az Istennél, és Isten vala az **Ige**... És az **Ige** testté lett és lakozék mi közöttünk.” Jézus kinyilatkoztatta számunkra Istent. Ő volt Isten Igéje. Kezdetben egyetlen szavával létrehozta a világot. „Aki képe a láthatatlan Istennek, minden teremtménynek előtte született; mert Őbenne teremtett minden, ami van a mennyekben és a földön” (Kol 1:15-16). Jézus ihlette a Bibliát, Isten Igéjét, ugyanakkor Ő maga Isten Igéje. Ha ismerjük Őt, ismerjük Istent.

A Bibliában Jézus más nevei is megtalálhatók. Kérd meg szüleidet vagy tanáraidat, hogy segítsenek megtalálni még néhányat e nevek közül. Íme, néhány javaslat:

Isten Báránya: Jn 1:29,36

Alfa és Ómega: Jel 22:13

Az élet Kenyere: Jn 6:35

Beszélgessünk!

Tudd meg a neved jelentését és azt, hogy miért választották szüleid ezt a nevet számodra.

Imádkozzunk!

Kérjük Jézust, hogy segítsen megérteni a nevünk jelentését, miközben a Bibliát tanulmányozzuk.

Tevékenység

Egyforma méretű cetlikre írjátok fel Jézus különböző neveit. Készítsetek belőle egy láncot, és aggassátok fel Jézus egyik képe és egy családi fénykép közé.

Fedezd fel a Bibliában a reménység kincsét

Bibliaszöveg: „Mert amelyek régen megírtak, a mi tanulságunkra írtak meg: hogy békeséges türés által és az írásoknak vizsgálása által reménységünk legyen” (Róm 15:4).

Gemma jól érezte magát az iskolában, ennek ellenére türelmetlenül várta a szüniidőt. Idén a nagymamájához utazott repülővel. Édesanyja néhány hónappal korábban megvásárolta a jegyeket, azonban úgy tűnt, a napok rendkívül nehezen telnek. A kislány mindezt elmesélte a nagymamájának telefonon.

A nagy próbálta bátorítani őt. Elmagyarázta neki, hogy amikor várjuk, hogy valami megtörténjen, azt jelenti, reméljük, hogy bekövetkezik. Terveket készítünk, jegyeket vásárolunk és becsomagoljuk a ruháinkat. A nagy is szeretne volna, hogy minél hamarabb elkezdődjön a szüniidő. Megígérte Gemmának, hogy a repülőtéren fogja várni, és szoroson a karjaiba zárja.

A nagy továbbá beszélt neki a reménységről, amiről a Szentírás ír. Róma 1:25 verséből megtudjuk, hogy miután Ádám és Éva úgy döntött, hogy enged Sátánnak, az emberek a teremtményeket kezdték imádni és szolgálni a Teremtő helyett. Sok rossz és káros dolgot tettek, és többé nem szántak időt arra, hogy megismerjék Istent és bízzanak Benne. Isten azonban rendkívül szeret minket, és tervet készített, hogy megmentse azokat, akik hajlandók megtérni hozzá. E terv által megállította Sátánt abban, hogy továbbra is ártsen az embereknek. Isten Fia gyermekként jött a Földre, és életét adta a bűneinkért, hogy megbocsátást nyerjünk, és örökre vele élhessünk a mennyben. Majd a nagy egy gyönyörű ígérést olvasott fel, amely szerint Jézus ezt mondta: „Ne nyugtalanodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbenem. Az én Atyámnak házában sok lakóhely van; ha pedig nem volna, megmondtam volna nektek. Elmegyek, hogy helyet készítsek nektek. És... ismét eljövök és magamhoz veszek titeket; hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek” (Jn 14:1-3).

Miközben vágyakozva gondolt a szüniidőre, Gemma megpróbálta elképzelni, mi fog Jézus visszajövelekor történni. Akkor majd soha többé nem kell elválnia tőle és a nagytól. Alig várta, hogy Jézus visszajöjjön! Újra felhívta nagyt, és mindezt elmesélte neki. Nagyt nagyon lenyűgözte a lelkesedése.

– Milyen csodálatos reménységünk van, Gemma! – mondta a nagy.
– Szeretnék énekelni örömben! Élő reménységünk, hogy egy napon meglátjuk Jézust eljönni és felhozni a sírokból azokat, akik szerették Őt! „Azután mi, akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk azokkal együtt a felhőkön az Úr elé a levegőbe, és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk” (1Thess 4:17).

Gemma azt válaszolta, hogy szeretné, ha Jézus minél előbb visszajöjjön. Te szeretnéd?

Beszélgessünk!

Hogyan magyaráznád el egy gyermek számára, mit jelent az, hogy remélni?

Imádkozzunk!

Imádkozzunk Jézus segítségéért, hogy mindennap az övéi lehessünk, és Vele mehessünk a mennybe, amikor visszatér.

Tevékenység

Készítsetek egy dobozkat az ígéretek számára. Díszítsétek ki rajzokkal és matricákkal. Vágjatok ki több, azonos hosszúságú papírcetlit, és írjátok rá kedvenc bibliaszövegeiteket a reménységről. Sodorjátok fel és tegyétek a dobozkába őket. Minden nap olvassatok el egy szöveget, vagy ajándékozzátok a dobozkat valamilyik barátotoknak.

Hogyan különböztesük meg a jót a rossztól?

Bibliaszöveg: „Szeresd azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, és teljes elmédből és teljes erődből... Szeresd felebarátodat, mint magadat” (Mk 12:30-31).

A nagy tudta, hogy a Bibliában sok értékes szöveg van, amely segíthet Gemmának eldöntenie, hogy mi a jó. Emlékeztette, hogy tegye fel az „Isten a szeretet” nevű szemüvegét, majd felnyitották a Bibliát, olvasni kezdtek belőle, és beszélgettek az olvasottakról.

Márk 12. fejezetében Jézus azt mondta, hogy a legnagyobb parancsolat az, hogy szeressük Istent teljes szívünkkel, neki szánva minden időnk és energiánkat, a második nagy parancsolat pedig az, hogy szeressük felebarátunkat, mint önmagunkat. A nagy elmagyarázta Gemmának, hogy amikor nem tudjuk, mit tegyünk, fel kell tennünk magunknak a következő kérdést: „Hogyan bizonyíthatom most, hogy szeretem Istent és embertársaimat?”

– Felebarátod a testvéred, a szüleid, a szomszédok és minden más ismerősöd. Ha szereted a testvéredet, szépen beszélsz vele. Ha előfordul, hogy megharagszol rá, visszavonulhatsz, amíg lecsendesedsz. Ha szeretnéd kimutatni édesanyádnak, hogy szereted őt, akkor szót fogadsz neki. Példabeszédek 15:1 versében ezt olvassuk: „Az engedelmes felelet elfordítja a harag felgerjedését; a megbántó beszéd pedig támaszt haragot.”

Gemma elgondolkodott néhány percig, majd elment és megkereste az édesanyját. Szeretett volna bocsánatot kérni tőle néhány dologért.

1János 2:3-8 verseiben az áll, hogy akkor ismerjük Jézust, ha az Ő parancsolatait megtartjuk, engedelmeskedünk az Ő Igéjének, és úgy élünk, ahogyan Ő élt. A legfontosabb parancsolatok közül néhányat Mózes által kaptak az izraeliták, és mi is. Jézus a Tízparancsolat szerint élt. Az első négy parancsolat bemutatja, hogyan szeressük Istent, míg az utolsó hat, hogy miként szeressük egymást. A nagy felolvasta unokájának a Tízparancsolatot 2Mózes 20. fejezetéből, majd magyarázatot fűzött hozzá.

Azután pedig ezt mondta:

– Gemma, minden ember hibázik, de bocsánatot kérhetünk Istentől, és vigyázhatunk, hogy ne veszítsük el a Jézussal fenntartott kapcsolatot. Ő megígérte, hogy egy napon úgy fogunk élni és úgy fogjuk szeretni egymást, ahogyan Ő szeretett minket. 1János 3:2 verse azt mondja, hogy amikor Jézus visszajön, hozzá hasonlóak leszünk, mert úgy látjuk Őt, amilyen valójában. „Öltöztetek föl azért mint az Istennek választottai, szentek és szeretettek,

könyörületes szívvel, jóságosságot, alázatosságot, szelidséget, hosszútűrést” (Kol 3:12).

Beszélgessünk!

Hol található az az útmutatás, mely segít megkülönböztetnünk a jót a rossztól?

Imádkozzunk!

Kérjük Jézust, hogy segítsen bocsánatot kérnünk másoktól, amikor vétkezünk ellenük.

Tevékenység

Vegyél egy dobozt, és helyezz bele olyan ruhákat, amelyekre előzőleg egy tevékenységet vagy tulajdonságot tartalmazó címkét ragasztottál. Példák tevékenységekre vagy tulajdonságokra: jóság, nagylelkűség, a Biblia olvasása, ima; telefonon való játszás, önzés, alakoskodás, ravaszság. Osztályozd a ruhákat, és a „mennyei csomag”-ba csak az oda találókat tedd.

A Biblia nyújtotta bátorítás

Bibliaszöveg: „Az én lábamnak szövétneke a te igéd, és ösvényemnek világossága... A te bizonyosságaid az én örökségem mindenha, mert szívemnek örömei azok” (Zsolt 119:105, 111).

Elérkezett az idő, hogy Gemma összecsomagoljon és hazautazzon. Jól érezte magát a nagymamájánál, és tetszett neki a Bibliában végzett kincskeresés. Hiányozni fognak neki a vele folytatott beszélgetések. A nagy emlékeztette, hogy a közösen felfedezett kincsek a szívükben vannak, és hazaviheti őket. Gemmának is volt Bibliája, és meg volt győződve afelől, hogy a szülei is segíthetnek majd újabb kincsekre lelni a Szentírásban.

Ha nem tudjuk biztosan, hogyan tartsuk fenn a kapcsolatot Jézussal, Isten Igéjéhez folyamodhatunk. A Biblia szövétnekhez vagy fáklyához hasonlít, mely megmutatja, hogyan éljünk Jézus akarata szerint.

A nagy elmagyarázta, hogy ez a világ nem állandó otthonunk, és mindannyian türelmetlenül várjuk, hogy mennyei hazánkba mehessünk. Azonban ahogy közeledik az indulás ideje, egyre több ember utasítja el Isten szeretetét és Jézus követését. Akinek szívéből hiányoznak a Biblia kincsei, az nem tud másokhoz jó lenni és segíteni. Azokban a napokban nagyon nehéz lesz az élet.

Jézus azt mondta, hogy Ő a „világosság”, „az út, az igazság és az élet” (Jn 14:6). És ha mi a Biblia olvasása és az ima gyakorlása által fenntartjuk Vele a kapcsolatot, iránta való szeretetünk megerősödik. Nem kell aggódnunk amiatt, hogy valamiben szükségét szenvedünk. A Biblia igazi kincse az, hogy Jézus szeret bennünket. Megváltónk arra készítetett, hogy keressük „először az Isten országát és az Ő igazságát”, és megígérte, hogy minden szükséges dolog ráadásul megadatik nekünk.

Akkor Gemmának eszébe jutott a bölcs ember példázata, aki sziklára építette a házat, illetve a bolond emberé, aki homokra építkezett. Amikor jött az árvíz, egyedül a sziklára épített ház maradt meg. Jézus azt mondta, hogy az a bölcs ember, aki hallotta és gyakorlatba ültette az Ő szavát. Sokan hallanak Jézusról és szeretetéről, de nem mindenki fogadja azt el, és nem mindenki hajlandó Jézusban bízni és érte élni.

A nagy elmondta Gemmának, hogy Jézus azt szeretné, ha másoknak is beszélne szeretetéről, és jót cselekedne: „Úgy fénylik a ti világosságotok az emberek előtt, hogy

lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyákat” (Mt 5:16). Annyira szép dolog, hogy fény és remény lehetünk mások számára!

„Legyetek annak okáért követői az Istennek, mint szeretett gyermekek: és járjatok szeretetben, miképpen a Krisztus is szeretett minket, és adta Önmagát miértünk ajándécul és áldozatul az Istennek, kedves jó illatul” (Ef 5:1-2).

Beszélgessünk!

A Biblia melyik nyolc kincséről beszéltünk a héten?

Imádkozzunk!

Imádkozzunk, hogy Isten segítsen jobban megértenünk irántunk való szeretetét!

Tevékenység

Készíts egy könyvjelzőt a Bibliádba. Írd rá a kedvenc szövegedet azok közül, amelyeket a héten megemlégtünk. Díszítsd ki képekkel vagy matricákkal. Az egyik végébe köss egy szép szalagot.

Életet az életnek!

Péntek, 2018. november 9.

19⁰⁰ órától • **Különleges program**
(a Konvenció megnyitója, igehirdetés)

Szombat, 2018. november 10.

10⁰⁰ órától • **Különleges program**
(projektek, tapasztalatok bemutatása, igehirdetés)
19⁰⁰ órától • **Rendkívüli hangverseny**

Különleges meghívott:
DR. THEODORE N. LEVTEROV

a White-Örökség
Alapítványának igazgatója,
társult vallásprofesszor
a Loma Linda Egyetemen

RAB Eseményközpont – Marosszentgyörgy
2018. november 9–10.